

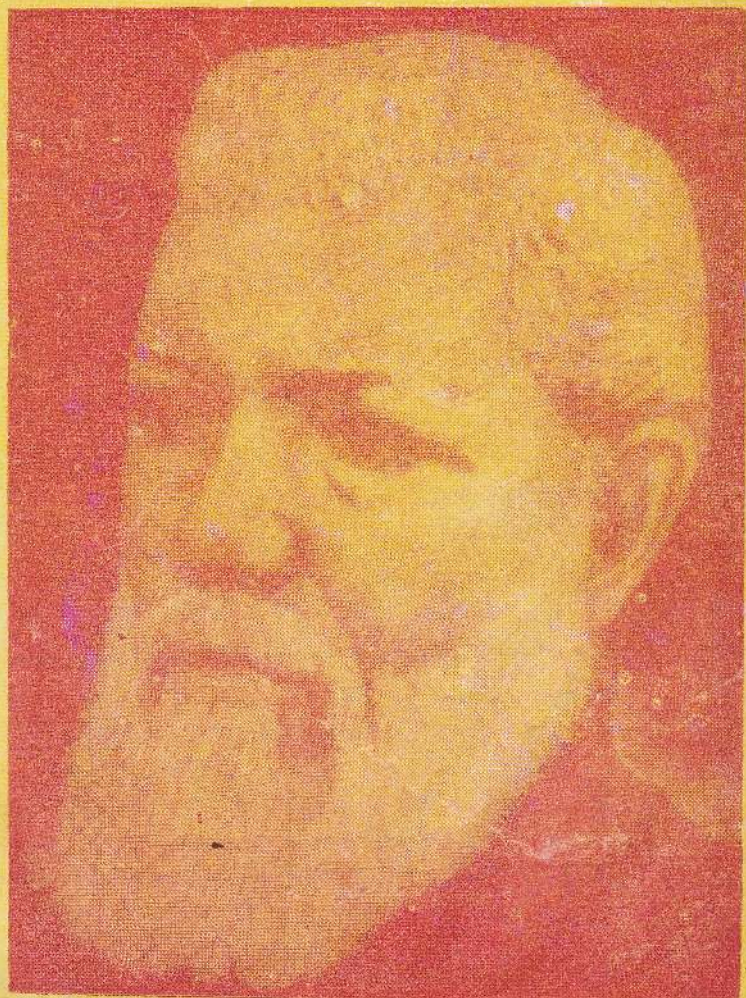
மெய்கதைகள்

அகாசியர் : விநாயகர் ஜோ

செப்டம்பர் 75

சுவாமி சூனியிரகாசர் நூற்றாண்டு விழா சூனிகர்த்தமுக...

நவநாகரிகமான

சிகையலங்காரத்துக்கு

சிறந்த இடம்

ஓரியண்டல் சலூன்

182, முதலாம் குறுக்குத்தெரு,
கொழும்பு - 11.

எங்கரிடம்

யாழ்ப்பாணம் திறம் நல்லெண்ணெய்
மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும்
கிடைக்கும்.

மல்கை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்-கவியாதியினைய கலைகளில்-உள்ளம் ஈடுபட்டுடென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்'

பதினொராவது ஆண்டு

செப்டம்பர்
1975 89

பதினொராவது ஆண்டு மலரின் சிறப்பைப் பற்றியும் உள்ளடக்க காத்திரத்தைப் புகழ்ந்தும் ஏராளமான கடிதங்கள் வந்துள்ளன. இந்தச் சாதனை பற்றிப் பாராட்டியுள்ள இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

மகிழ்ச்சியான ஒன்றை ஒப்புக் கொள்வதானால் மலர் வெளிவந்த இரண்டு வாரங்களுக்குள்ளேயே பூராவும் விற்றுத் தீர்ந்து விட்டதை எண்ணும் போது இன்னும் இன்னும் உற்சாகமாக இந்தத் துறையில் உழைக்க தெம்பு ஏற்படுகின்றது.

12-வது ஆண்டு மலருக்கான ஆரம்பத் தயாரிப்பு வேலையை நாம் இந்த மாதம் தொடக்கமே செய்ய இந்த மனத் தெம்பு நமக்கு ஊக்கமளிப்பதாயுள்ளது.

உறுதியாக இலக்கியச் சுவைஞர்கள் நம்பலாம். 12-வது ஆண்டு மலர் மிகச் சிறந்த அமைப்பாக — உள்ளடக்கச் சாதனையாக — தரமான மலராக அமையும் என்பதை இப்போதே உறுதி கூறுகின்றோம்.

தொடர்ந்தும் சகல இலக்கிய ஆர்வலர்களின் ஒத்துழைப்பை வேண்டி நிற்கின்றோம். நமது கூட்டிணைப்பு வருங்காலத்தில் மிகப் பெரிய சாதனைகளை உருவாக்கும்.

— ஆசிரியர்

மணக்கும் 'மல்லிகை'
கிதை, பெயர்,
கிவதை, கட்டுரை,
கிடுகிடு,
எல்லாம் சிக்கிமேர்
தினித்துவம்,
பெருமூலம் அவரே.

மல்கை
ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234- A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

க. துளசிகாமணி

மல்லிகைப் பந்தலின் விநாயக காலகவன்

வட மாகாண அரசியல் சரித்திரத்திலேயே தனது முத்திரையை ஆழப் பதித்துவிட்டு மறைந்து போன தோழர் பொன். கந்தையாவின் தேர்தல் பிரசார இயக்கத்திலேதான் முதன் முதலில் இவரைச் சந்தித்தேன். துடிப்புள்ள இளைஞர்; வெட்டி வா என்றால் வெட்டிக்கட்டிவரும் ஆர்வம்; எதையும் அந்தக் க்ஷணமே செய்து முடிக்க வேண்டுமென்ற பேரவாக் கொண்ட இந்தச் 'செந்தாரகை' என்ற புணப் பெயரைக் கொண்ட தி. க. துளசிகாமணி, ஓர் எழுத்தாளரும் கூட.

நெடுங்கேணியில் 'இலங்கையர்கோன்' டி. ஆர். ஓவாக இருந்த காலத்தில் அவரின் கீழ் வேலை செய்யக் கிடைத்த வாய்ப்பைப் பெரும் பேரூக்கக் கருதும் இவர், கவிஞர் 'மகாகவி'யின் கீழும் கடமை புரிந்துள்ளார்.

இந்த நாட்டின் மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர் இருவரின் கீழ் வேலை செய்த வந்த இவர் இலக்கியப் பிரச்சினை என்றால் தன் னையே மறந்து விடும் சபாவம் கொண்டவர்.

மல்லிகை ஆரம்பித்த பொழுது இவர் அதன் ஆரம்ப காலத்தில் செய்த உதவிகள் சொல்லில் அடங்காதவை. ஏன் இன்றும் கூட வெளி உலகத்துக்குத் தெரியாமல் எத்தனையோ ஆக்க பூர்வமான உதவிகளைச் செய்து வருபவர்.

*நான் மல்லிகைக்கு ஏதாவது உதவி செய்யும்போதுதான் என் மனதில் நிம்மதியான ஒரு சந்தோஷம் பிறக்கிறது. ஏனோ தெரியவில்லை; அதற்கு உதவுவது எனது கடமை என்று எனது அடி மனம் சொல்லுகின்றது. எனக்குப் பெண்குழந்தை கிடையாது. மல்லிகை மீது நான் அன்பைச் சொரிவதற்கு அதுவும் ஒரு காரமாக இருக்கலாம்!' எனச் சில சமயங்களில் மனமுருகிச் சொல்லும்பொழுது மல்லிகையை ஒரு சடப் பொருள் என்று அவரால் கருத முடிவதில்லை.

நம்பிப் பழகுவதற்கு இனிமையானர்; யாரையும் நம்பிவிடும் சபாவம் கொண்டவர்; மனதினால் எதையும் மறைத்து வைத்து வாழத் தெரியாதவர். வார்த்தைகளையும் மீறிய பாசம் கொண்ட வரான இவரது பண்பை சொற்களினால் அளந்துவிட முடியாது.

சோவியத் நாட்டில் திருக்குறள்

கே. நீலகண்டன்

1853-ஆம் ஆண்டிலேயே 'ருஸ்கி இன்வாலித்' என்ற ரஷ்ய செய்தித்தாளில் தமிழ் நாட்டைப் பற்றியும், அதன் கலாசாரத்தைப் பற்றியும், என்றும் அழிவற்ற திருக்குறள் பற்றியும் விளக்கமாக ஒரு கட்டுரை வெளிவந்தது. ரஷ்யாவில், திருக்குறளைப் பற்றி முதன் முதலில் வெளிவந்த கட்டுரை இதுதான் போலும். அதற்குப் பிறகு பல சோவியத் இந்தியவியலாளர்கள் தமது படைப்புக்களில் திருக்குறளைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளனர்; தவிர, திருக்குறளிலிருந்து சில பகுதிகள் உரைநடையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அண்மையில், ரஷ்ய மொழியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள திருக்குறள், செய்யுள் நடையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அனுபவமிக்க மொழிபெயர்ப்பாளரும் ஏற்கெனவே பல தமிழ்ப்படைப்புக்களை ரஷ்ய மொழியில் மொழிபெயர்த்தவருமான திரு. இப்ராஹிமோவ் திருக்குறளைச் செய்யுள் வடிவத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

இப்புத்தகத்தின் முன்னுரையில் திரு. இப்ராஹிமோவ் எழுதுகிறார்: "தனிப்பட்ட மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சில படைப்புக்கள், மக்களின் மிக நுண்ணிய உணர்ச்சிகள், உள்ளக் கிடக்கைகள், விழைவுகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவதில் வியத்தகு ஆழமும் வலிமையும் பெற்றுள்ளன. அவை அனைத்து மக்களின் படைப்பாக மாறி விடுகின்றன. அத்தகைய படைப்புக்களில் ஒன்றுதான் திருக்குறள்"

திருக்குறளின் புகழைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது 'பண்டைய இலக்கியத்தில் புலமை பெற்றுள்ள அறிஞர்களும் மற்றும் தென் இந்தியாவிலுள்ள சாதாரண மக்களும் திருக்குறளைப் பொன்னே போல் போற்றுகின்றனர்' என்கிறார் திரு. இப்ராஹிமோவ். "அது மட்டுமல்ல; உலகெங்கிலும் திருக்குறள் வெற்றிகரமாக பவனி வருகிறது. தமிழ் இலக்கியத்தில் திருக்குறள்தான் மிகவும் சிறந்தது, மிக முக்கியமானது என்பது இந்திய, ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் ஒருமித்த கருத்தாகும்" என்று இப்ராஹிமோவ் எழுதுகிறார்.

திரு. இப்ராஹிமோவ் தமது முன்னுரையில் திருவள்ளுவரைப் பற்றிக் கூறப்படும் பல்வேறு கதைகளை எழுதுகிறார். திருவள்ளுவரின் காலம், அவருடைய வாழ்க்கை ஆகியவற்றை வரையறுப்பதில் ஆய்வாளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகள் பற்றியும், குறிப்பிட்டுள்ளார். திருவள்ளுவர் காலத்தில் இருந்த சமூக அமைப்பைப் பற்றிய பல சுவையான செய்திகள் அதில் பொதிந்து கிடக்கின்றன என்று அவர் கருதுகிறார்.

'திருக்குறளானது தொலை தூரத்தில் உள்ள ஒரு நாட்டின் நினைவுச் சின்னம் மட்டும் அல்ல; அது ஓர் உயிருள்ள புத்தகமும் ஆகும்; உண்மை, நன்மை, மனித நேயம் ஆகியவற்றைப் பரப்பும் ஆற்றல் வாய்ந்த நூல், திருக்குறள்'

நூற்றாண்டு விழாச் சிந்தனைகள்

க. கைலாசபதி

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்களின் நூற்றாண்டு நிறைவு கொண்டாடப்படும் இவ்வேளையில், அன்றாது வாழ்க்கையும் பணியும் வெவ்வேறு நோக்கு நிலைகளிலிருந்து விளக்கப்படுதல் எதிர்பார்க்கக் கூடியதொன்றே. இத்தகைய விளக்கங்களிற் சில ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணானவையாயும் இருத்தல் ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ண வேண்டியதில்லை. எனினும் அடிப்படை உண்மைகள் சில எவராலும் நினைத்துக் கொள்ள வேண்டியன; அவற்றின் மீதே நியாயமான விளக்கம் எதுவும் அமைதல் சாலும்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் (1875 — 1947) ஈழம் ஈன்றெடுத்த பெருமக்களுள் ஒருவர் என்பதில் எவர்க்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. ஆனால் அவரது பெருமை எவ்வாறு விவரித்து விளக்கப்படுகிறது என்பதே எமது கவனத்துக்கு உரியதாகும்.

இன்று ஞானப்பிரகாசரைப் பற்றி எழுதிப் பேசி ஆரவாரஞ் செய்யும் பலர் அவர் எழுதிய நூல்களிற் பெரும்பாலானவற்றைக் கண்ணாலும் பார்த்திலர் என்பதே முதலிற் கூறத்தக்கதொன்றாய் உள்ளது. (சுவாமி

கள் வெளியிட்ட நூல்கள் தற்சமயம் எளிதிற் கிடைக்கா என்பது உண்மையே. எனினும் அவற்றையெல்லாம் படித்தவர் போலப் பாசாங்கு செய்பவரையே நான் இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன்). ஞானப்பிரகாசர் எண்ணியிருக்க இயலாத கருத்துக்கள் கூட இன்று அவர் கருத்துக்களாகச் சிலரார் பரப்பப்படுவதைக் காணலாம்.

உதாரணமாக, ஒன்றை எடுத்துக் கொள்வோம்: சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் மொழிப்போராட்டத்தை ஆதரிப்பவர் போலச் சிலரார் சித்திரிக்கப்படுகின்றார். இவ்வாறு சுவாமிகளைச் சித்திரிப்பதன் நோக்கம் வெளிப்படலை. தமது அரசியல் இயக்கத்துக்கு அடிகளாரைத் துணைக்கிழுப்பதே இவ்வாறு கூறுவோரின் நோக்கமாகும். ஆயினும் இம்முயற்சி உண்மைக்குப் புறம்பானது மட்டுமன்றி, ஆழ்ந்து பார்க்கில், சுவாமி அவர்களுக்கு மாசு கற்பிப்பதாகவும் முடிந்து விடுகிறது.

உண்மை நிலையாது?

ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் மொழியியலில் முழுமுச்சாய் ஈடுபட்டிருந்த ஆய்வறிவாளர்; இத்திறையிலே தமிழறிஞர்களுள்

முன்னோடி என்றும் கூறலாம். சுவாமிகள் காலத்திலும் அதற்கு முன்னரும், இந்திய மொழிகளை ஆரிய மொழிக் குடும்பம் திராவிட மொழிக் குடும்பம் என இரு பெரும் பிரிவின வாய் ஆராய்ச்சியாளர் வகுத்தனர். இந்தோ — ஆரியம் உலகமளாவிய பெருங்குடும்பமாக விவரிக்கப்பட்டது. கோல்ட்வெல்பாதிரியார் போன்ற திராவிட மொழியியல் ஆய்வாளரும் இப்பாகுபாட்டினை ஏற்றுக்கொண்டு, இரு மொழிக் குடும்பங்களும் பெரிதும் வேறுபட்டவை எனக் கூறினர். ஆனால் ஞானப்பிரகாசர் இவ்வடிப்படையே மறுத்தார். வேறுபாடுகள் மேற்படையானவை என்றும் இவ்விரு குடும்பங்களுமே மிக முற்பட்ட ஓர் ஆதி மொழியிலிருந்து கிளைத்தவை என்றும் வாதாடினார். இவ்வாதி மொழி தமிழ் என்பது அடிகளாரின் நம்பிக்கையாயிருந்தது. இன்றுவரை இம்முடிபு சர்ச்சைக்குரியதொன்றாய் இருந்துவருகிறது. அறிவுலகில் இது ஒத்துணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய துமாகும். ஆய்வறிவு நிலையில், ஆழமாகக் கற்ற நிலையில், இக் கூற்று தொடர்ந்தும் ஆராய்ச்சிக்கு இடந்தரக் கூடியது.

ஆனால் இதை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு, ஞானப்பிரகாசர் அவர்களைத் தமிழ் வெறியுடையவராகச் சித்திரிப்பது சிறிதும் பொருத்தமற்ற செயலாகும். தமிழ் மிகப் பூராதன மொழி என்று வாதிட்ட அடிகளார் பலரும் பாராட்டிய பன்மொழிப் புலவர். இறுதிவரை புதுப்புது மொழிகளைக் கற்று வந்தார். வடமொழியையோ, வேறெந்த மொழியையோ வெறுத்தவருமல்லர். கண்மூடித் தனமான தனித் தமிழ் வாதிடும் அல்லர். ஓரிடத்தில் எழுதுகிறார்:

‘தனித் தமிழே அன்றி, வடமொழிச் சொற்கலப்புள்ள தமிழ் தக்கதன்றென விலக்குகின்ற நவீன நூலாசிரியர் சில்லோரது அபிமதத்தை இந்நூலுள் மேற்கொண்டிலோம். ஆரியர் தமிழ் நாட்டினுள் நுழைந்த பின்னர் தமிழில் எழுந்தனவான சரித்திரங்கள் சிறுபான்மையினவாயினும், வடமொழிக் கலப்பின்றி இயலமாட்டாதன ஆகின்றன. வடமொழியினை அடியோடு நீக்கி விடுவோமாயின் தருக்கம் ஆகிய சில சாஸ்திரங்கள் இருந்த இடமே தெரியாமற் போய்விடும்’

தனது நூல்களில் இயன்றவரை செந்தமிழையே கையாண்ட சுவாமிகள், மொழிகளின் கலப்பை வரலாற்று அடிப்படையிலே நோக்கும் பொழுது, நிதானமும், நேர்மையும் தாராளமனப்பான்மையும் உடையவராய்க் காணப்படுதல் மனங்கொள்ள வேண்டியதொன்றாகும். பலமொழிகளைக் கற்ற புலமையுடனும், தன்நம்பிக்கையுடனும் தமிழ் மிகப் பூராதனமான மூல மொழியாய் இருந்திருக்கலாம் என்று சுவாமிகள் ஊசித்துக் கூறுவது ஆராய்ச்சி முயற்சியின்பாற் படுவதேயாகும். அது உயர்ந்த ஊக நிலைக்குரிய கருதுகோள் என்றும் கூறலாம். அதைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு, தமிழைப் பற்றிப் பகுத்தறிவுக்கு ஓவ்வாத வகையில் கூறும் இன்றைய தேவநேயப்பரவாணர், சி. இலக்குவனார் முதலிய மொழிவெறிப் பிரசாரகர்களுடன் சுவாமிகளை ஒப்பிடுவது, அன்னாரை அவமதிப்பதாகும்.

மொழியியல் பற்றி மட்டுமன்றி, எத்துறை குறித்தும்

எழுதிய போதெல்லாம், சுவாமி களிட்டுத்தே ஆராய்ச்சி மாணவ ருக்கு அமைந்த அடக்கமும் உண்மை நாட்டமும் இருந்தன. உதாரணமாக யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் என்னும் நூலின் முன்னுரையில், சுவாமிகள் பின் வருமாறு கூறுகிறார்:

‘வரலாற்றின் கணுள்ள சிக்கல்களையெல்லாம் இந் நூல் அறுத்துவிடும் எனக் கூற அமையாது. எமது ஆராய்ச்சி அறிஞர்களால் மேலும் ஆராயப்பட வேண்டுவதொன்று. எல்லா துறைகளிலும் முடிந்த முடிபை எடுத்தோதுவதன்று பலப்பல அருந்துறைகளில் புது ஆராய்ச்சியின் மேல் ஊக்கத்தைக் கிளர்த்தி விடுவதே இந்நூலின் கருத்தா மென அறிக’

மொழியைப் போலவே வரலாறு குறித்தும் — குறிப்பாக யாழ்ப்பாண வரலாறு பற்றியும் — சுவாமிகள் எத்தனையோ நுட்பமான ஆராய்ச்சிகள் நடத்தியுள்ளார். அரசியல் தேவைகளுக்காக வரலாறைப் புரட்டி எழுதும் ‘ஆய்வாளர்’ சிலர் சுவாமிகள் கூறாத கருத்துக்களையும் அவர் மீது சுமத்தி வருகின்றனர். இனவாதியாக அடிகளார் எப்பொழுதுமே இருந்த தில்லை. அவரது வரலாற்றுணர்வு அத்தகைய வீகார சிந்தைக்கு இடமளித்திருக்காது. சமய ஆராய்ச்சியும் நேர்மையும் என்னும் நூலிலே, ஆராய்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தையும், உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துக் கூறும் நேர்மையின் சிறப்பையும் சுவாமிகள் நயம்படக் கூறியுள்ளார். அத்தகைய அப்பகுக்கற்ற ஆய்வறிவாளரை, குறுகிய மொழி. இன வாதங்களுக்குள்

பகடையாக உருட்டுதல் உண்மைக்கு மதிப்பளிப்போர் செயலாக இருக்கமாட்டாது.

சிலப்பதிகாரம் இயற்றிய இளங்கோ அடிகளினிருந்து தமிழ்க் கவிதையை இட்டுச் சென்ற பாரதியார்வரை, பல தமிழ்ப் புலவோர்களை, எமது காலத்து இனவாதிகள் தமது ஆதரவாளர்களாகச் சித்திரிக்க முயன்று வந்துள்ளமை கண்கூடு. ஆனால் ஆய்வறிவாளரான சுவாமி ஞானப்பிரகாசரை இவ்வாறு பக்கச் சார்புடையவராய் காட்ட முற்படுதல் அவருக்குச் செய்யும் மாபெரும் துரோகம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

குறுகிய அரசியல் இயக்க எண்ணங்கள் அவருக்கிருக்க வில்லை. அடிப்படையில் அவர் சுவிசேஷத் தொண்டு புரிந்தார்; அதனூடே ஆய்வறிவுப் பணியும் புரிந்தார். பரந்த கல்வியறிவால் தான் பெற்ற பயனைத் தனது சமுதாயத்துக்கு வழங்க முற்பட்டார். சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் தமிழகராதி முகவுரையிலே தனது பணியின் தன்மையை இரத்தினச் சுருக்கமாக விவரித்துள்ளார் சுவாமிகள்.

‘அன்பினால் தூண்டப் பட்டு இடையூறுகள், துன்பங்கள் நிறைந்த குருத்துவத் தொண்டுடன் கல்வி விருத்திக்காகவே அயராது உழைத்தேன்’

உருக்கமான இவ்வாக்கியங்களைப் படிக்கும் ஒருவருக்கு, நல்லூர் தந்த மற்றொரு மாமணியின் — ஆறுமுக நாவலரின் — விக்கியாபன வாசகங்கள் நினைவுக்கு வரும்:

‘கன்வியை நாயகனிடத்து ஒரு துட்டாயினும் வாங்காது வீடு விளைநிலம்

தோட்டம் ஆபரணம் முதலியவற்றோடு விவாகம் செய்து கொடுக்கும் வழக்கமேயுடையது என் சென்ம தேசமாகவும், நான் இல் வாழ்க்கையிலே புகவில்லை. இவைகளெல்லா வற்றிற்குங் காரணம் சைவ சமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளர்த்தல் வேண்டும் என னும் பேராசையேயாம்*

சமயப் பணியும் கல்விப்பணியும் இறுதியில் சமூகப்பணியும் செய்ய முனைந்த இரு பெருமக்களது இலட்சிய வேகத்திலே எத்துணை ஒற்றுமை காணப்படுகிறது!

தமது சவிசேஷத் தொண்டின் ஒரு பகுதியாகச் சுவாமி அவர்கள் வடபகுதியில் வாழும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக எத்தனையோ சேவைகளைச் செய்தார். இதனால் தனது கிறிஸ்தவ சகோதரர் பலரது வெறுப்பையும் அலட்சியத்தையும் அவர் சம்பாதிக்க நேர்ந்தது. சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் சவிசேஷத் தொண்டு என்னும் நூலிலே (1926) கு. எ சின்னப்பு என்பார் எழுதியிருக்கும் செய்திகள் இங்கு நோக்கத்தக்கன:

*... யோசனை இல்லாத கிறிஸ்தவர்களால் சொல்லப்படுகிற ஆவலாதிகளும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசருக்குப் பெரிய பாரச்சிலுவை ஆகிறது. இவர் எளிய பள்ளர் பறையர் ஆகியோரைத் தானே அதிகமாய் வேதத்தில் சேர்க்கின்றார்? பெரிய சாதிக்காரர் தொகையாய்ச் சேருகின்றார்களா? பெரிய பெரிய முறடர்களை ஏன் வேதத்திற் கொண்டு வருவான்? ... சும்மா பழைய வேதக்காரரைப் பார்த்துக்

கொண்டிருந்தால் இவரை நாமெல்லாரும் புகழுவோமே..... ஆயினும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தமக்கியல்பான அஞ்சா நெஞ்சோடு சத்ருக்களால் வருமிடையூறுகளையும் சகோதரர்கள் சொல்லும் ஊக்கங்கெட்ட வார்த்தைகளையும் கவனியாமல், சருவேசுரன் ஒருவரையே நம்பி வேலை செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

இது விஷயத்திலும் நாவலருக்கும் ஞானப்பிரகாசருக்கும் ஒப்புமைகள் உள்ளன. நாவலரையும் பிறசமயத்தவர் மட்டுமன்றி சைவர்களில் ஒரு பகுதியினரும் சந்தர்ப்பவாத அடிப்படையிலே தாக்கிப் பேசினார்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் பத்துறைப் பேரறிஞர்; சில துறைகளில் ஈடிணையின்றித் திகழ்ந்தவர்; தமிழியல் ஆய்வுக்குப் புதுமை புகுத்தியவர். விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுக்கு வித்திட்டவர்; தேசிய நோக்குடன் சர்வதேசிய நோக்கும் பெற்றிருந்தார். இவை யாவற்றையும் ஆர அமர, ஆரவாரமின்றி ஆய்ந்து, நூற்றாண்டு நிறைவு வேளையில் அன்னாரை மதிப்பீடு செய்வது கல்வியாளரது கடமையாகும்.

நூற்றாண்டு நிறைவுக் கொண்டாட்டங்கள் இத்தகைய நுண்ணிய மதிப்பீடுகளுக்கு வாய்ப்பளிப்பன. உதாரணமாக 1972-ல் தெல்லிப்பழைப் பாவலர் துரையப்பாளிள்ளை அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மகாஜனக் கல்லூரித் தாபகர் என்ற அளவிலேயே அதுகால வரை பெரிதும் அறியப்பட்டடி

ருந்த பாவலர், நூற்றாண்டு விழா ஆய்வுகளின் பயனாகப் புதுத் தோற்றம் பெற்றார். சிறந்த தேசிய வாதியாகவும், சிந்தனையாளராகவும், சமூக சீர்திருத்த வாதியாகவும், இலக்கிய கர்த்தாவாகவும் இன்று அவர் போற்றப்படுகிறார். ஒரு காலத்தில் சைவசமயப் பெரியாராகவே போற்றப்பட்டு வந்த நாவலர் அவர்கள் இன்று தேசியப் பெருமகனாக அனைத்திலங்கை மக்களாலும் போற்றப்படும் நிலைமை தோன்றியுள்ளது. நாவலர் பெருமான் பற்றிய மறுமதிப்பீடுகளே இப்பிரிமைத் துக்குக் காரணமாகும்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரும் தற்சமயம் ஒரு சாராரால் மொழிக் கூண்டில் சிறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். இது கவலைதரும் நிலைமையாகும். *தமிழே உலகத் தாய்மொழி என்று பறை அடித்தோதிய பண்

மொழிப் பண்டிதன்' என்று சுத்தானந்த பாரதியார் சுவாமிகள் பற்றிப் பாடியதைத் தேவ வாக்காகக் கொண்டு அதனை அளவுகோலாய்க் கருதி அன்னரின் ஆராய்ச்சிகளைப் பற்றிப் பேசுவதும் எழுதுவதும் உள்ளளவும் பொருந்தாது. கத்தோலிக்க சமய வரலாற்றிலிருந்து, கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி வரை எத்தனையோ துறைகளில் துணிவுடனும் சத்திய வேகத்துடனும் வாழ்நாள் முழுவதும் தேடல் நடத்தியவர் சுவாமிகள். இவற்றின் காரணமாய் இருமுனைத் தாக்குதலுக்கு ஆளாகியவர். இவையெல்லாம் எமது கவனத்துக்குரியன. இனிமேலாயினும் ஞானப்பிரகாசர் அவர்களின் உண்மையான பெருமையும் சிறப்பியல்புகளும் எமது நாட்டிலும் அதன் வாயிலாக உலக ஆய்வரங்கிலும் மீண்டும் நிலை நாட்டப்படுவதாக. ★

அட்டைப் படம்

அநகாரிக தர்மபாலாவும், ஆறுமுக நாவலரும் எப்படி நம் மால் மதிக்கப்படுகின்றனரோ அப்படியே சுவாமி ஞானப்பிரகாசரும் நம்மால் மதிக்கப்படுகின்றார்; கௌரவிக்கப்படுகின்றார்.

தமிழுக்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் தமது காலகட்டத்திலுள்ள நிர்ப்பந்தங்களையும் மீறி, ஆக்கபூர்வமாக வளர்க்க முன் வந்தவர் சுவாமிகள்.

இன வெறியர்களும் மத ஆசாட பூதிகளும் பிரிவினைச் சக்திகளும் இன்று சுவாமிகளின் கருத்துக்களைத் தமக்குத் தமக்குத் தகுந்த மாதிரி மேற்கோள் காட்ட முனைந்து விழா எடுத்து வருகின்றன.

முற்போக்குச் சக்திகள் இதில் மிகக் சவனமாக இருக்க வேண்டும். தமது சுயநலச் சிமிழுக்குள் இப்படியான தமிழ்த் தொண்டர்களை அடைத்து வைக்க முயலும் பிற்போக்குக் கும்பலின் படுநாசத்தனமான கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் வைத்து விமர்சிக்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் அந்நிய ஆங்கிலேயனுக்குத் துதிபாடித் தொழுதடிமை செய்த திருக்கூட்டத்தின் பிரதிநிதிகள் தான் இன்று சுவாமிகள் தமிழுக்குச் செய்த தொண்டுக்குக் கட்டியம் கூற முன்வருகின்றனர்.

நாம் விழிப்பாக இருக்கின்றோம்; நாடும் விழிப்பாகவுள்ளது.

— ஆசிரியர்

சத்தியங்கள் தரிசிக்கின்றபோது.....!

மு. பஷீர்

நேற்றைய கொத்துபா
பிரசங்கங்கள் செவிப்புலனில்
வேட்டுக்களாய் ஒலித்தபோது
உள்மனம் உண்மைகளைத் தேடின!

பாவாத்மாக்களின் நாவுகள்
கிழித்துக் கூறுபோடப்படும்
கொடிய விஷஜெந்துக்களின்
ஆளுமைக்குள்
மனிதன் தள்ளப்படுவான்
மறுமைநாளின் நரக நெருப்புபற்றி
கதீப் அலறினார்!

மனைவியின் உப்பிய வயிறும்
இளம்பிள்ளை வாதத்தால்
கும்பிப் போன பாலகனும்
விஷக் காய்ச்சலால் துடிக்கும்
மூத்த மகனும்
கடன் காரரின் சுடுசொற்களும்
கொதிக்கின்ற பசினெருப்பும்
வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும்
நிகழ்கால தரிசனங்கள்!

இவற்றைவிட
நரக நெருப்பு எம்மாத்திரம்?
ஏ நரகமே!

உன்னைப் பரிபூரணமாக
அனுபவித்த ஏழைகள் நாங்கள்!
பாவச் சுமைகளின்
மொத்த பங்குதாரர்கள்
அதோ! புதிய பெண்குகளில்
மெல்ல ஊர்கின்றார்கள்
உன் விருந்து மஜ்விசுக்கு
அவர்கள் தான்
நல்ல குறுமாக்கள்!

ஒரு தலைமைக்காக

ரு

‘தெனியான்’

தே
ச
ம்
அ
ழி
கி
ற
து

‘ரிமேக்க ஊட்டலே நல்ல சாப்பாடு போட்டாங்களாமே!’

நையாண்டி செய்வதாக நினைத்துக் கொண்டு தன் மனக் கொதிப்பை அடக்க முடியாமல் இராமசாமி வாய்க்கு வந்ததைச் சொல்லி வைத்தான். அவன் என்னதான் மறைத்தபோதும் அவனையும் மீறிக்கொண்டு அவன் குரல் மேலோங்கி ஒலித்தது. பரிதாபகரமான அப்பாவித்தனந்தான்.

ஆனாலும் அவன் இலக்குத் தவறவில்லை. அங்கு கூடியிருந்த ஆசிரியர்களின் இதயத்தில் அவன் பாய்ச்சிய வார்த்தை முள் சுருக்கென்று பாய்ந்து குத்தியது. அதன் பிரதிபலிப்பை ஆவலோடு அவன் எதிர்பார்த்தான். ஏமாற்றறந்தான். ஒருவரேனும் வாய்திறக்கவில்லை. அவர்கள் செவிக்குள் நுழைந்ததாகவே காணோம்.

எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து அலட்சியம் செய்கிறார்களா? மயில்வாகனம் வாதியார் கூட இன்று அவனுக்கு ஒத்தாதாத்து பெரும் ஏமாற்றம்?

ஆசிரியர்கள் மத்தியில் புதிதாக வந்த சினிமாப் படம் அகப் பட்டுக் கொண்டு மூச்சுவிட முடியாமல் அவஸ்தைப்படுகின்ற வேளை, ஒய்வு நேரம் முடிந்து எல்லோரும் கலைந்து போவதற்கு முன்னர் எப்படியும் அந்த நக்கலை அடிக்க வேண்டும் என்றுதான் அவன் துடித்தான்.

கொஞ்சமும் பொருத்தமில்லாத சூழ்நிலையில் வலிந்திழுத்துச் சொன்ன பேச்சாக இருந்தபோதிலும், திரும்பவும் அதே பாணத்தைத் தொடுத்தான் சற்று உக்கிரமாக அவன்.

‘வாயைத் திறந்தீங்கென்ன சாப்பாட்டின்னெ கனவயெல்லாம் வெளியிலே போயிருமென்னு உங்கபாட்டிலே உக்காந்திட்டிருக்கிறீங்கபோல இருக்கே!’

‘அவன்ரை இடம், அநாவசியமாக அவனோடை கொழுவிற்று வீண்கரைச்சல்’ என்ற எண்ணம் பலருடைய உள்ளங்களை ஒரே சமயத்தில் ஊர்ந்து கொண்டிருந்ததால் எல்லோரும் தொடர்ந்து மௌனம்.

மற்றவர்கள் போல குடு கரண இன்றிப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை கமாலுக்கு. பற்றிக்கொண்டு வந்த எரிச்சலை வார்த்தையில் அனலேற்றி அலட்சியமாகவே அவனைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

‘எங்க வாயால் கேட்டு நீரும் விருந்துச் சுவையை அநுபவித்து வயிறு நிறப்பப் பாக்கிறீரா?’

உண்மைதான். இராமசாமிக்குக் கிடைக்காதது மாத்திரமல்ல அவனை அவமானப்படுத்திய விருந்து அது. அந்தப்பாடசாலையில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து விருந்து கொடுத்தவர் ரீமேக்கர். அவனை மாத்திரம் புறக்கணித்து வைத்துவிட்டார்.

அவர் வீட்டில் நடக்கும் விருந்தில் கலந்துகொள்ளத் தகுந்த யோக்கியதையுள்ளவனல்ல அவன். மலையகத் தோட்டங்களில் நிலவுகின்ற சமுதாய அமைப்பு மாற்றி அமைக்கும் வரை - தொழிலாள வர்க்கத்தின் கரங்களில் அதிகாரம் கைமாறும்வரை - ரீமேக்கர் வீட்டுக்குள் விருந்தாளியாக அவன் நுழையமுடியாது. ‘தோட்டத்துக் கூலி வேலுச்சாமியின் மகன் ஆசிரியராகிவிட்டால் என்ன! ‘லயத்துப் பசங்கள்’ எல்லாம் பெரியவனாகிவிட முடியுமா?’ என்பதுதான் ரீமேக்கர் போன்றோரது மனோபாவம்.

‘ரீமேக்கர்தான் நம்மனை ஒதுக்கிப்பட்டான். அவங்க கூப்பிடமாட்டாங்கதானே... இவங்கயெல்லாம் அவன் ஊட்டுச் சாப்பாட்டுக்கு ஒடிப்போருங்களே, நம்மனை நெனைச்சுப் பாதாங்களா? நம்ம இடத்திலே வந்து இருந்துக்கிட்டு இவங்க

ளுக்கும் எம்மாத்திரம் கொழுப்பு?’

அவனுக்கிருக்கின்ற மனக் கொதிப்பை வாய்திறந்து வெளியில் கொட்டிவிட்டான். ‘என்றால் இப்போது உள்ள மதிப்பும் பணி போல கலைந்துவிடும்.’

உள்ளத்தில் வஞ்சத்தை ஒடுக்கி வைத்துக்கொண்டு வார்த்தையைச் சொடுக்கினான். அவன் குறிவைத்த இடத்தில் முறையாக விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. கமாலுக்குப் பொத்துக்கொண்டு ரோஷம் எழும்ப வேண்டிய அவசியம் எதுவுமில்லை என்று அவன் கருதினான்.

‘என்ன... மாஸ்டர் நீங்க கோவிச்சுக்கிறீங்க.....?’

‘ஏன் நான் கோவிக்கக் கூடாதோ...! அப்போ வேறையாருக்கோ கோவம் வரவேணுமென்று எதிர்பார்க்கிறுப்போல தெரியுதே!’

‘சாச்... ச... அப்புடி இல்லீங்க... விருந்தோட நல்ல சாப்பாடு சேத்துப் போட்டாங்களாமே ரீமேக்கர் சம்சாரம்’

சொல்லிக் கொண்டு ஓரக் கண்ணால் ஜெயராசாவை நோட்டமிட்டான் இராமசாமி.

இப்போதுதான் மயில்வாகனம் வாத்தியாருக்கும் மற்றும் சிலருக்கும் பிடிபட்டது இராமசாமியின் நக்கல். உள்ளூர் அவர்களைப் பிடித்திருந்த குளிரும் மலையகத்து மழைபோலப் பட்டென்று விலகியது. லுடு பனியில் நனைந்து நீர்த்துளிகள் கொட்டி நிற்கும் தேயிலைத் தளிர்கள்போல வரண்டுபோய்க் கிடந்த அவர்கள் முகவிலாசம் குளிர்ந்து விரிந்தது.

பாக்கியநாதன், கமால், பொன்னுத்துரை மூவரும் வெகுண்டு முகம் சிவந்தனர்.

ஜெயராசா மட்டும் உணர்ச்சிகளைக் கடந்த மாதவத்தோன் ஆகிவிட்டானோ, என்னவோ! அங்கு எதுவும் நடக்காதது போல எல்லாவற்றையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு அவன் சாதாரணமாகவே இருந்து கொண்டிருந்தான்.

இப்படியான சந்திப்புக்களை முடிந்தவரை தவிர்த்து விடுவது தான் ஜெயராசாவின் வழக்கம். தற்செயலாக அவனும் அந்த இடத்தில் இன்று கூடிவிட்டான்.

இராமசாமி அழுத்தங்கொடுத்து 'நல்ல சாப்பாடு' தனக்கு விழுந்த குத்தல் என்பதை ஜெயராசா விளங்கிக் கொண்டான்.

மலையகத்து வசதி குறைந்த கிராமப்புறப் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்குப் பொழுது போக்கென்றால் இப்படியேதும் விருந்துகள்தான்.

ஜெயராசா யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்தபோது மலையகம் அவனுக்குப் புதிய உலகம். இதுவரை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு வெளியே சென்று வாழ்ந்த அநுபவமில்லாத இளங்கன்றுதான் அவன். மாலை நேரங்களில் அவனோடு படிப்பீக்கும் உடனாசிரியர்கள் 'வாக்' போவதாகக் கூறிக் கொண்டு வெளியே புறப்பட்டு விடுவார்கள். உண்மையில் அவர்கள் 'வாக்' கோடு சேர்த்து யாராவது ஒரு தோட்டத்து உத்தியோகத்தர் வீட்டுக்குச் சென்று ரீ அருந்தி, பொழுதைக் கழித்து விட்டுத்தான் திரும்புவார்கள். ஆரம்பத்தில் ஜெயராசாவையும் தங்களோடு வருமாறு அவர்கள் அழைப்பதுண்டு.

ஜெயராசாவைப் பொறுத்தவரை இந்த உறவுகள் அவ

னுக்கு அடியோடு பிடிக்காதவை; மலையகத்துத் தோட்டங்களின் குறுநில மன்னர்களாக என்னதான் சொன்னாலும் இன்றும் அரசோச்சிக் கொண்டிருப்பவர்கள் துரைமார்தான். அவர்களது மந்திரிப் பிரதானிகளாக அதிகாரம் செலுத்துபவர்கள் ரீமேக்கர், பெரிய கணக்குப்பிள்ளை, கிளாக்மார், கங்காணிமார் இத்தியாதிப் புள்ளிகள். ஆசிரியர்களுக்கு உறவும் அவர்கள்தான்.

ஜெயராசாவும் அவனுடைய நண்பர்களும் தோட்ட உத்தியோகத்தர்கள் என்ற கறுத்தத்துரைமாரின் உறவை நிராகரித்தே வந்தார்கள். லயன்களுக்குள் முடங்கும் பிள்ளைகளிடமும் பெற்றோர் மேலும்தான் எப்போதும் அவர்கள் கரிசனை இருந்துவந்தது. பாடசாலையைச் சூழவுள்ள தோட்டங்களில் தொழிலாளர் நலனுக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் ஐக்கிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்க நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் பங்கு கொண்டார்கள். ஞாயிறு தோறும் காலையில் கூடும் சந்தைக்குச் சமூகமளித்துத் தொழிலாளர்களையும் பெற்றோர்களையும் கண்டு பேசினார்கள். இதனால் ஜெயராசாவும் மற்றவர்களும் தொழிலாளர் மத்தியில் நன்கு அறியப்பட்டவர்களாக விளங்கினார்கள்.

அவர்களின் எஜமானர்களாகத் திமிர்த்தனம் பண்ணும் கறுத்தத் துரைமார்களை வர்க்க எதிரிகளாகவே ஒதுக்கி வைத்திருந்தார்கள்.

ஆனால் ஜெயராசாவினாலும் ரீமேக்கரின் அழைப்பை இலகுவில் தட்டிக்களிக்க முடியாமல் போய்விட்டது.

ரீமேக்கர் அவனைத் தேடிக் கொண்டு அவனுடைய அறைக் கேவந்து சேர்ந்தார்.

‘மாஸ்டரும் கட்டாயம் வரவேணும்.....’

‘எனக்குக் கொஞ்சம் வேலை இருக்கு’

‘அப்பீடி என்னாவேலை.....? அரை மணித்தியாலம் போதும். திரும்பிடலாம்’

‘சரி பாப்பம்.....’

‘என்ன மாஸ்டர் காமரா சர்போலச் சொல்லுறீங்க..... கட்டாயம் வரணும். நீங்க ஒருநாக்கூட நம்ம வீட்டுப் பக்கம் வந்ததில்லையே..... எப்படி நேரம் போகுது?’

என்ன எதிரியாக இருந்தாலும் மனிதன் என்பதைக் கௌரவிக்கத் தெரியாத வெறிபிடித்த குழப்பக்காரனல்ல அவன். நிதானமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டு சொன்னான்: ‘கட்டாயம் வாறன் சரிதானே.....’

கட்டாயம் வரணும்..... அப்போ சரி... நான் வாறன்’

அந்தப் பகுதியில் விருந்தென்றால் வெறுமனே வயிறு புடைக்க உணவுகளைத் தின்று வாயலம்புகின்ற காரியமல்ல. ‘போத்தல் திருகுவதுதான்’ முக்கிய அயிட்டமாக விருந்தில் இடம்பெறும். குடிக்கத் தெரியாதவனை நாட்டானாகக் கருதுகின்ற நாகரிக சமூகம் அது.

ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் ரீமேக்கர் வீடுபோய்ச் சேர இரவு ஏழுமணி. அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரை ஏழுமணி என்பது உலகமே ஒடுங்கி உறங்குகின்ற நடு இரவு. மாலைப் பொழுது மலை முகட்டுக்குள் ஒளித்துக் கொண்டபின்னர் மக்கள் நடமாட்டமே இருப்ப

தில்லை. எட்டடிக்குச்சுக்குள் முடங்கிக் கிடந்து ஏங்குகின்ற தொழிலாளர் லயன்களில் இருந்து சில சமயங்கள் இளவட்டங்களின் இளமைத் துடிப்புக்களை குழைத்து எழும் சினிமாப் பாடல்களும் மகத்தான ஓசையும்தான் ஒலிக்கும்.

பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் இருளில் கிடந்து தவிக்கும்போது, அவர்கள் உழைப்பில் சிலர் பிரகாசமான வாழ்வு நடத்துவதற்கு நல்ல உதாரணம் ரீமேக்கர் வீடு. இருளில் மண்டிக் கிடக்கும் — இந்தத் தேசத்தையே வாழ்விக்கும் — தேயிலைகளுக்கு மத்தியில் நிமிர்ந்து நிற்கும் சிறிய மலைக் குன்று ஒன்றின்மேல்தான் அவர் பங்களா இராட்சத யானை போலக் கிடக்கிறது.

பங்களாவில் ‘லையிர்’ பூக்கள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. மயில்வாகனம் வாத்தியார் ஒவ்வொரு படியாக எண்ணிக் கொண்டு நடந்தார். மொத்தம் இருநூற்றைம்பது படிகள் என்பது அவருக்கு மனப்பாடம்.

எலும்புக் குருத்துக்களை குத்தி நெகிழ்க்கும் அந்தக்குளிரில் அரை குறை மனத்தோடு ஜெயராசாவும் மாத்தறை கமாலும், மட்டக்களப்பு பாக்கிய நாதனும், அளவெட்டிப் பொன்னுத்துரையும் கைகோத்த வண்ணம் நடந்து கொண்டிருந்தனர்,

ரீமேக்கர் எதிர்பார்த்தது போல தவறாமல் எல்லோருமே அங்கு சென்றிருந்தார்கள். அன்று தீபாவளித் தினம். பகல் விருந்தைத் தோடத் உத்தியோகத்தர்க்களோடு வைத்துக்கொண்டார். ஆசிரியர்கள் பன்னிரண்டு போருக்கு விருந்துக்கான ஏற்பாடு இரவு.

ஆசிரியர்கள் ரீமேக்கர் வீடு போய்ச் சேர்ந்தபோது விருந்து ஆரம்பமாகி விட்டது. ஆனால் கமாலும் ஜெயராசாவும் தான் விருந்தில் கலந்து கொள்ள ஒரு ரீயோடு இரண்டு மணிநேரம் காத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று.

சாப்பாட்டு மேசையில் கமால் ஜெயராசா இருவரும் ஒரு ஓரமாக எதிரீ எதிரே அமர்ந்து கொண்டார்கள். ஜெயராசாவுக்குப் பக்கத்தில் இடது கைப்புறமாக மயில்வாகனம் வாத்தியார் அமர்ந்து இருந்தார்.

சாப்பாட்டு மேசையில் ஒரே கலகலப்பு. சிரிப்புகள் — வீரப் பிரதாபங்கள் — சிந்தனைத் தெறிப்புகள் — அணைப்புகள் — ஆதரவுகள் — நவரச கதாபாத்திரங்களும் அங்கு இயங்கிக் கொண்டிருந்தன.

ஜெயராசாவும் கமாலும் அவர்களோடு இசைந்து போக முடியாமல் மௌனமாக உணவு அருந்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

உணவு பரிமாறிக் கொண்டு நின்ற ரீமேக்கர் மனைவி அவர்களது மௌனத்தைக் கலைத்துக் கொண்டு பேச்சுத்துணையாக உரையாட ஆரம்பித்தாள். புதிதாக அந்த வீட்டுக்கு வந்திருக்கும் ஜெயராசாவுக்குத் தங்கள் பெருமையை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டவேண்டும் என்று பெண்களுக்கே இயல்பான குணம் அவளுக்குத் தலைதூக்கி நின்றது. சந்தர்ப்பம் வாய்த்த போதெல்லாம் தங்களைப்பற்றி சிலாகித்துக் கூறிக் கொள்வது அவர்களிடமுள்ள ஒரு தாழ்வுச் சிக்கல்.

அந்தத் தோட்டத்தில் உத்தியோகம் வகிப்பவர்களில் பலர் வடக்கே இருந்து வந்தவர்கள்.

அவர்களில் பெரும்பாலானவர்களிடமுள்ள உயர்வு தாழ்வு பார்க்கின்ற குண விசேஷம் அந்த மண்ணில் பிறந்த தோஷம்.

தேயிலைத் தோட்டங்களில் வகிக்கும் பதவிகளில் உயர்ந்த உத்தியோகங்களில் ஒன்று ரீமேக்கர். அதனால் அவருக்கு எல்லாரும் மதிப்பளித்து நடக்க வேண்டுமென்ற நிற்ப்பந்தம். ஆனால் ஹெட்கிளாக்கர் குடும்பம் அதற்கு எதிர்மாறானது. ரீமேக்கர் அவர்களுடைய போக்கைப் பெரிதுபடுத்திக் கொள்வதில்லை. அவருடைய சுபாவம் அப்படி. ஆனால் ரீமேக்கரின் மனைவியால் இந்த அலட்சியத்தைச் சகித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை.

ஹெட்கிளாக்கர் மனைவி என்ன குறைந்தவளா? யாழ்ப்பாணத்துச் செம்பாட்டுப் புளுதியில் ஊறித் தடிச்சவளாச்சே! அவள் மதிக்கின்ற அளவுக்கு ரீமேக்கர் குடும்பத்தின் குடிசை அல்லவல்ல உயர்ந்ததல்ல என்பது அவள் கணிப்பு.

ரீமேக்கரின் பூர்வீகம் மட்டக்களப்பு. அவர் தந்தை இந்தத் தோட்டத்தில் உத்தியோகம் பார்க்க வந்தவர். ரீமேக்கர் பிறந்தது, வளர்ந்தது எல்லாம் இந்தத் தோட்டத்தில் தான்.

அவர் மனைவி இந்தத் தோட்டத்துப் பெரிய கணக்குப் பிள்ளையின் மகளாகப் பிறந்தவள். பெரிய கணக்குப்பிள்ளையின் தந்தை வீரமுத்துக் கங்காணி இந்தியாவிருந்து தொழிலாளர்களைச் சாய்த்துக் கொண்டு வந்து சேர்ந்த ஒருவர்.

இந்தக் குடும்பத்தை யாழ்ப்பாணத்துச் சுண்டி எடுத்த

கோத்திரத்தில் திரு அவதாரம் செய்த ஹெட்கிளாக்கர் மனைவி மதிக்கத் தயாராகவில்லை.

ரீமேக்கர் மனைவியும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தபோதெல்லாம் அவளைத் தாழ்த்திப் பேசிக் கொண்டிருந்தாள்.

‘மாஸ்டர் பெரியகிடாக்கர் ஊட்டுப்பக்கம் போவீங்களா?’ ஜெயராசாவைப் பார்த்துக் கேட்டாள் ரீமேக்கர் மனைவி.

‘பலதடவை கூப்பிட்டாங்க ஒருநாள் மட்டும் போனேன்’

‘நாங்க அவங்க ஊட்டுக்குப் போறதில்லீங்க நீங்களும் அங்கிட்டு ஒரு ரீகூடக் குடிக்கிறது நல்லதில்லீங்க...’

அவள் பேச்சைக் கேட்டு ஜெயராசாவும் கமாலும் ஆச்சரியமாக ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். உள்ளத்தில் எழுந்த வியப்பை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் ஜெயராசா அவளிடம் கேட்டான்:

‘ஏன்... உங்களுக்குள்ளே ஏதும் கோவதாபமோ?’

‘இல்லீங்க மாஸ்டர்..... அப்படி விரோதமொண்ணுமில்லீங்க’

‘அப்ப ஏன் போறதில்லை?’

‘நீங்களும் யாழ்ப்பாணந்தானேங்க..... அவகளைப் பத்தி சொன்னு.....’

சொல்ல வந்ததைச் சொல்லி முடிக்காமல் சற்றுத் தயக்கத்தோடு அரைகுறையாக இழுத்தாள் அவள்.

‘இல்லை..... இல்லை நீங்க சொல்லுங்கோ... அப்படி ஒண்டும் தவறாக நினைக்க மாட்டென்றான்’ என்று கூறி அவளை உற்சாகப் படுத்தித் தூண்டின ஜெயராசா.

‘அவக வுட்டு குசினீக்குள்ளே தோட்டப் பள்ளங்க எல்லாம் போறங்க... அங்கிட்டுப் போயி நாம் எப்படி ரீசாப்பிடலாமுங்க? நீங்க சொல்லுங்க..... நீங்க சாப்பிடுவீங்களா?’

ஜெயராசா தலையைத் தூக்கி அவளை ஒருதடவை உற்று நோக்கிக் கொண்டு மௌனமாகச் சாப்பிட ஆரம்பித்தான்.

கமாலும் அவட்சியமாக அவளை நோக்கி ஒரு பார்வையை வீசிவிட்டு கோப்பைக்கு நேராகத் தலையைத் தாழ்த்திக் கொண்டான்.

மயில்வாகனம் வாத்தியார் மட்டும் மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டது அவர்கள் செவிக்குள் நெருப்பாகச் சுட்டது.

இராமசாமியின் பேச்சுக்கு இதம் சேர்க்கும் ‘நல்ல சாப்பாடு’ நக்கல் இதுதான். ஜெயராசாவுக்கு இந்தச் சாப்பாடு கிடைத்ததில் மற்றவர்கள்தான் ஒருவேளை மகிழலாம். ஆனால் இராமசாமி.....?

2

கல்லூரி வாழ்க்கையைக் கடந்து சிலகாலம் வேலையற்றவனாக வாழ்ந்து தராதரப் பத்திரமற்ற ஆசிரியனாகத் தெரிவு செய்யப்பெற்று முதன் முதல் பாடசாலைக்கு வந்த இராமசாமிக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியவன் ஜெயராசா. அவன் ஒருவனை மாத்திரம் இராமசாமி முன்பே அறிந்து வைத்திருந்தான். ஆசிரியத் தொழிலுக்கு தனது குரு என்ற விசுவாசத்துடன் நடப்பதுபோல ஜெயராசாவிடம் மிகச் சிறிய விஷயங்

களையும் கற்றுக் கொண்டான் இராமசாமி.

அந்தப் பாடசாலை ஒரு சிங்கள மகாவித்தியாலயம். அந்தப் பகுதியின் பெரும்பாலான பாடசாலைகளைப் போல கால வேளையில் சிங்களப் பிள்ளைகளுக்கும் பிற்பகல் தமிழ்ப் பாடசாலையும் ஒரே கட்டடத்தில் நடைபெறும். இரண்டு பாடசாலைகளும் ஒரே சிங்கள அதிபரின் கீழ்த்தான் இயங்கிய போதும், பொறுப்பாசிரியராகத் தமிழ்ப் பாடசாலைக்கு மூத்த ஆசிரியர் ஒருவர் இருந்தார்.

தமிழ் ஆசிரியர்கள் பாடசாலைக்கு வந்து சேரும்போது சிங்கள ஆசிரியர்கள் வகுப்புகள் முடிந்து போய்க்கொண்டிருப்பார்கள். இதனால் இருபகுதியினருக்குமிடையில் பெரும்பாலும் நெருங்கிய தொடர்புகள் இருப்பதில்லை. அனால் ஜெயராசாவும் அவனைச் சார்ந்த நண்பர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கானவர்கள். சிங்களப் பாடசாலையில் வேலை செய்த அக்குறளை விமலசிறியும் கலவானே புண்ணியசேனாவும் இவர்களுக்கு நெருக்கமான நண்பர்கள். இவர்களைப்போல மற்றத் தமிழ் ஆசிரியர்களாலும் சிங்களப் பகுதியில் பணிபுரிபவர்களாலும் மனம் விட்டுப் பழக முடியவில்லை. இவர்களைப் போல மற்றவர்களும் இணைந்து போக முடியாமலுக்கு அவர்களின் சமூகப்பார்வைதான் காரணமன்றி வேறொன்றல்ல.

பொதுவாக வடக்கிலிருந்து வருபவர்கள் என்றால் உள்ளீடான அதிருப்தி அந்தப்பகுதியில் முனைத்து வேர் ஊன்றி விட்டது. இன்றைய அரசியல் போக்கு மாத்திரமன்றி இந்த

வெறுப்புக்கு நியாயமான வேறு சில காரணங்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

மயில்வாகனம் வாத்தியார்போன்றோர்களின் உள்ளங்களில் இருந்து இன்றும் வெளிவருகின்ற கருத்துக்கள் போதும் இதற்கு நியாயமான சான்றுகளாக.

“இப்ப இரண்டெழுத்துப் படிச்சிட்டினம். எங்களை மதிக்கினமில்லை. இதுகும் ஆர் படிப்பிச்சது நாங்கள்தானே!”

“ஒழுங்கான கல்வியைக்குடுக்காமல் வீட்டதுதான் எங்கடை ஆக்கள் செய்த பெரிய பிழையெண்டு சொல்லப்படாது. இப்பவே இப்பிடியெண்டால் நல்லாப் படிப்பிச்சிருந்தால் எங்களை ஒருசுதத்துக்கும் மதியார்கள்”

“எங்கடை படிப்பித்தல் சரியில்லையெண்டால் தங்கடை ஆக்களைப் போட்டுப் படிப்பிச்சிருக்கலாந்தானே!”

“இவை மட்டுமா! மலையகத் தமிழ் மக்களின் வாக்குரிமையைப் பறிப்பதற்கு யாழ்ப்பாணத்துத் தனிப்பெருந்தலைவர்களும் உடந்தையாக இருந்திருக்கிறார்கள்.... அவர்களை எப்படி மதிப்பார்கள்? அது போகட்டும் இண்டைக்கு என்ன நடக்கிறது?”

மயில்வாகனம் வாத்தியாரைப் பார்த்து பொன்னுத்துரை ஒருநினை இப்படிக்கேட்டான்.

“என்ன தம்பி அப்பிடிப் புதினமாக நடக்குது?”

“தனிநாடு - தமிழ் ஈழம்”

“ஓமோம் நாங்கள் தனிநாடு கேக்கிறந்தான். எத்தனை காலத்துக்கு நாங்கள் அடிமைகளாக இருக்கிறது? குட்டக்குட்டக் குனிஞ்சது இனிப்போதும், நாங்கள் ஆண்டபரம்

பரை..... மீண்டும் ஒருமுறை ஆண்டிட நினைப்பதில் என்ன குறை?

உணர்ச்சி வசப்பட்டு உதடுகள் துடிதுடிக்கக் கண் சிவந்து கூறினார் மயில்வரகன வாத்தியார்.

‘வாத்தியார் நீங்கள் ஆத் திரப்படுவதிலே நியாயமில்லை. நீங்கள் வடக்கில் இருந்து கொண்டு கிழக்கையும் இழுத்துப் பிடிச்சுத் தனிநாடு கோரலாம், தமிழ் ஈழம் என்று பறையடிக்கலாம். ஆனால் மற்றக் குறைபாடுகளை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, இந்த மலை நாட்டுத் தமிழ் மக்களை ஒருக்கால் நினைச்சுப் பாருங்கோ.....! உங்கடை தமிழ் ஈழத்திலே இவர்களுக்கு இடமுண்டா? இப்போதும் இந்தத் தமிழர்களைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் கடந்த காலத்தில் செய்ததுபோலே ஒதுக்கிவிட்டுத் தானே தனிநாடு கோஷம் எழுப்புகிறியன்? ஆகவே இவர்கள் உங்களை வெறுப்பதிலே நியாயமில்லையென்று சொல்ல முடியுமா? இனவாதம் பேசி இனிமேலும் வாழ்வு நடத்தேலாது வாத்தியார்’

‘தம்பி உமக்கிது விளங்காது..... தமிழன் எண்ட பற்று இருக்கவேணும்’

‘அப்ப மலைநாட்டில இருக்கிறவை ஆர்?’

‘அதுக்கென்ன செய்யிறது? அவையும் விரும்பினால் வடக்கிலேயும் கிழக்கிலேயும் வந்து குடியேறட்டன்’

‘விரும்பினால்... அப்பிடித்தானே! வெகு சுலபமாகச் சொல்லிப் போட்டியன்’

‘தம்பி நீர் கனக்கக் கதைக்கிறீர். எங்களுக்கு நீர் சொல்

லுற வழி என்ன? சொல்லும் பாப்பம்!’

‘ஐக்கிய இலங்கையிலே தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகார ஆட்சியை உருவாக்கவேணும்’

‘அப்பிடியெண்டால் இன ஒற்றுமை வந்திடுமென்று நினைக்கிறீர்! அது இனிமேல் நடக்காது’

‘ஏன் நடக்காது...? இப்ப உங்களைப் பாருங்கோ; நீங்கள் இஞ்சை இருந்தும் மற்றவர்களோடு இணங்கிப் போக முடியாமல் ஒதுங்கி ஒதுங்கிப் போறியள். இதுக்கென்ன காரணம் உங்களின்ரை கருத்தும் போக்குந்தான். ஜெயராசா மாஸ்டரைப் பாருங்கோ.....! சிங்களவர், முஸ்லிம்கள், மலைநாட்டுத் தமிழர்கள் எல்லோரோடையுந்தானே பழகிறார். அவர்களும் கைகோத்துத் திரிகிறீர்களே! இது ஏன் என்று நினைச்சுப் பாத்தியளா? இது என்ன கொள்கை என்று சிந்தித்தீர்களா?’

‘ஓ..... அவன்ரை கதை கதையாதை தம்பி. அவனும் யாழ்ப்பாணத்தானே! அவனும் தன்ரை குணத்தைக்காட்டுருன். காக்கை வன்னியன். நீர் அவனோடே திரியிறதும் எனக்குப் பிடிக்கயில்லை. ஏதோ எங்கடை பெடியன் எண்டபடியால் ஒழிக்காமல் சொல்லுறன்’

மயில்வாகனம் வாத்தியாரின் உள்ளத்தில் இயல்பாகவே ஜெயராசாமேல் இருந்து வந்த வெறுப்பு அவனுக்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் மத்தியிலுள்ள செல்வாக்கால் மேலும் வளர்ந்தது. எந்த வழியிலேனும் அவனை மட்டந்தட்டி, மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்காக ஆக்கிவிடத்

துடித்தார். யாழ்ப்பாண என் றால் இதனைச் சாதிப்பது அவ ருக்குப் பெரிய காரியமல்ல. இருக்கவே இருக்கிறது சாதி என்ற துரும்பு. அந்தக் கடைசிச் சட்டை எடுத்து நிச்சயம் அவ னைக் கீழே போட்டுவிடலாம். இங்கே அது எடுபடாது. அவன் செல்வாக்கை நிராகரிக்க ஒரே வழி, இராமசாமியை ஆயுதமா கப் பாவிப்பதுதான் என்ற தீர்மானத்துக்கு வந்தார் மயில் வாகனம் வாத்தியார்.

3

ஆசிரியத் தொழிலின் சகல அம்சங்களையும் இப்போது அநு பவ ரீதியாக அறிந்து வைத்துக் கொண்டிருப்பவன் இராமசாமி. அவனுக்கு வழிகாட்டிகள் யாரும் இனிமேல் தேவைப்பட மாட்டார்கள். அவனே வழி காட்டியாக இருக்கக்கூடியவனாகி விட்டான்.

அந்தப் பாடசாலையில் உள்ள ஆசிரியர்களுள் அவன் ஒருவன் மாத்திரந்தான் மலையகத்தில் பிறந்தவன். பெரும்பா னானவர் வடக்கிலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்கள்மேல் வளர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கும் விரக தியின் தாக்கம் இராமசாமியின் உள்ளத்திலும் இடம் பெரும லில்லை. ஜெயராசாவுக்கும் அவ னுக்குமிடையில் இருந்துவந்த நெருங்கிய உறவுதான் அவன் உள்ளத்தில் மறைந்து கிடந்த வேற்றுமை உணர்வுகள் தலை தூக்காமல் தடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தன.

காலப்போக்கில் ஜெயரா சாதான் அவனுடைய முதல் எதிரியாக இராமசாமிக்குத் தோன்றினான்.

*இது நம்ம இடம். இங்கிட்டுப் படிச்சிக்கிட்டு இருக்கிற

பிள்ளைங்க எல்லாம் நம்மபசங்க. இந்த ஸ்கூலே எது நடந்திச் சென்றாலும் நம்மளுக்குத்தான் மொதல் இடங் கொடுக்கோணும். என்ன ஜெயராசா இங்கிட்டு வந்து பெரிய ஆளுமாதிரி இருந்துக்கிடுறது. பசங்களுக்குத் தலைவர்களா? நம்மனை ஒதுக்கிறுப்போவே இருக்கே.....!" என்று சிந்திக்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

அந்தப் பாடசாலையில் இடம்பெறும் எல்லாக் காரியங் களிலும் மிகுந்த அக்கறையோடு ஈடுபடுவது ஜெயராசாவின் இயல்பு. எந்தப் பொறுப்பையும் கனகச்சிதமாக அனைவரும் பாராட்டத் தகுந்த வண்ணம் செய்து முடிக்கும் ஆற்றலும் அவனுக்குள்ள சிறப்பு. இதனால் அந்த மகாவித்தியாலய அதிப ருக்கும், தமிழ்ப் பகுதியின் பொறுப்பாசிரியருக்கும் நம்பிக்கைக்குரியவனாக இருந்தான் அவன்.

மாணவர்களின் கல்வியில் அக்கறையும் சிறந்த ஆற்றலும் படைத்த ஆசிரியன் ஒருவன் அவர்கள் மத்தியில் மதிப்பும் செல்வாக்குமுள்ளவனாக விளங்குவதில் என்ன ஆச்சரியமிருக்கிறது! எதற்கெடுத்தாலும் மாணவர்கள் ஜெயராசாவை நாடி ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள். வேறு ஆசிரியர்கள் இருப்பதாக அவர்கள் கண்களுக்குத் தென்படுவதே இல்லை.

இராமசாமியால் இந்த அவமானத்தைச் சகித்துக்கொள்ள இயலவில்லை. அவன் தலைமை தாங்கவேண்டிய ஸ்தாபனம் இந் நொரு பிரதேசத்திலிருந்து வந்தவனுக்கா போய்ச் சேர வேண்டும்!

மயில்வாகனம் வாத்தியார் உள்ளத்தில் பற்றி எரிந்து

கொண்டிருக்கும் சாதி அனலோடு இராமசாமியை வந்து அணைத்துக் கொண்டார்.

‘தம்பி இது உங்கடை இடம் பாருங்கோ. இந்தப் பிள்ளையன் உங்கடை பிள்ளையன். இதுகளின்றை படிப்பிலே எங்களைவிட உங்களுக்குத்தான் அக்கறை கூட இருக்குமென்று எங்களுக்கு நல்லாத் தெரியும். இஞ்சத்தை யில் வீஷயங்களிலே நீங்கள் தான் எதுக்குந் தலைமை தாங்க வேணும். ஆனால் எல்லாம் ஜெயராசாவின்றை முக்கியத்திலே தானே நடக்குது. இதுகளை உணர்ந்துதான் நீங்கள் கொஞ்சம் பின்னுக்கு நிக்கிறம். ஆனால் நீங்கள் ஓரான் இருக்கிறதாக அவன் ஜெயராசாவின்றை கண்ணுக்குப் படுகுதில்லைக் கண்டியளோ!’

இராமசாமி தனக்குள்ள உறவு முறையை ஆதாரமாக வைத்து மாணவர் சிலரைக் கைக்குட் போட்டுக் கொண்டு இரகசியமாக பிரசாரத்தில் இறங்கினான். அவன் விரித்த துவேஷ வலையில் இளம் உள்ளங்கள் சில விழ்த்தான் செய்தனது அதுவரை மிக அமைதியாக நடந்து கொண்டிருந்த பாடசாலையில் குழப்பங்களும் கொந்தளிப்புகளும் தலைகாட்ட ஆரம்பித்தன. ஆசிரியர்களை மாணவர்கள் சிலர் மதிக்காத சம்பவங்களும் இடம்பெறத் தொடங்கின. ஜெயராசாவை சில மாணவர்கள் வன்மையாக எதிர்க்கவும் அவமதிக்கவும் தூண்டி விடப்பட்டிருந்தார்கள்.

ஜெயராசா காப்பாளராக இருக்கும் சிரேஷ்ட மாணவர்களை, இலக்கிய மன்றத்தில் மாணவன் ஒருவன் பாடிய பாடல் ஒன்று அவன் இதயத்தைக் குத்திக் கொடுமைப்படுத்த அவதாக இருந்தது.

‘எடுத்ததற் கெல்லாம்
பெரியவராம்
மேடைப் பேச்சில்
வல்லவராம்’

என்று வருகின்ற வரிகள் நேரடியாக இதயத்தில் விழவேண்டும் என்பதற்காகப் போடப்பட்ட அடிகள் என்பதை அவன் உணர்ந்து கொண்டான். அன்றைய கூட்டத்தில் என்றையில்லாதவாறு இராமசாமியும் பார்வையாளனாகக் கலந்து கொண்டதன் நோக்கமும் அவனுக்குப் புரிந்தது. அந்தப் பாடலை உருவாக்கிக் கொடுத்தவன் இராமசாமிதான் என்பதையும் ஊகித்துக் கொண்டான் ஜெயராசா.

துவேஷத்தை வளர்த்துத் தலைவர்களாக விரும்புகின்றவர்கள் ஒரு சமுதாயத்தின் கீழ் மட்டத்தில் இருந்து இந்தத் தேசத்தின் மிக உயர்ந்த மட்டம்வரை இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

தான் வளர்ந்து ஒரு சமுதாயத்தின் தலைமையைக் கைப்பற்ற முடியாதவன் - தலைமைக்காகப் பரப்புகின்ற இனத்துவேஷம் இந்தத் தேசத்தையே அழிக்கிறது என்பதை உணராத அறியாமையை எண்ணி ஜெயராசா உள்ளூரச் சிரித்தான்.

ஒரு ஆசிரியனைப் பற்றி மிகச் சரியாக அவனுடைய பலத்தை - பலவீனத்தை எல்லாம் அறிந்து வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் மாணவர் மாத்திரந்தான். அவர்கள் மூலம் பெற்றார் தன்னை இனங்கண்டு கணித்திருப்பார்கள் என்பதில் ஜெயராசாவுக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. அவனைப் பொறுத்தவரையில் இராமசாமியின் நடத்தை ஒரு பொருட்டல்ல.

ஆனால் வகுப்பில் நடந்த சம்பவம் ஒன்றால் அவன் தன் பொறுமையை இழந்து விட்டான். மாணவன் ஒருவன் தன்னுடைய ஆசிரியனுக்கு அடிக்க எழுந்தால்.....?

மாணவர் மன்றத்தில் அன்று பாடலைப் பாடிய அதே மாணவன் தான் ஜெயராசாவை நோக்கி அடிக்க எழுந்தவன். அந்த மாணவன் தான் பிறந்த மண்ணை பற்றுறுதியோடு மிகவும் நேசிக்கின்றவன் என்பது ஜெயராசாவுக்கு முன்பே தெரியும். அவனிடத்திலுள்ள பற்றுதலை வெறியாக மாற்றி இருந்தான் இராமசாமி.

மாணவர் மத்தியில் தன் சுய கௌரவத்தை இழக்க விரும்பாத ஜெயராசா அன்று தன் பொறுமையை இழந்து விட்டான்.

4

மறுநாள் பாடசாலைக்கு வரும்போது முதன் நாள் அங்கு நடந்த சம்பவத்தின் பிரதிபலிப்புக்கு முகம் கொடுக்கத் தயாசாகவே ஜெயராசா அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

வழமைக்கு மாறாக மிகுந்த குதூகலத்துடன் அன்று எல்லோருக்கும் முன்னதாக இராமசாமி பாடசாலைக்கு வந்துவிட்டான்.

காலை நேர வகுப்பு முடிந்த பின்னரும் விமலசிறியும் புண்ணியசேனாவும் பாடசாலையை விட்டுப் புறப்படாமல் அதிபரின் அறைக்கு முன்னால் இருவரும் பேசிக்கொண்டு நின்றார்கள்.

அதிபரும் அலுவலகத்தை மூடிக்கொண்டு போய்விடவில்லை உள்ளே இருந்து கொண்டிருந்தார்.

அந்த மகாவித்தியாலயத்தில் உள்ளது மொத்தம் மூன்று பெரிய கட்டடங்கள்தான். இரண்டு கட்டடங்களும் அதிபரின் அறையும் தனித்தனி இரண்டு மலைக் குன்றுகளிலும், அவற்றின் அடியில் பள்ளத்தில் ஒரு கட்டடமும் இருக்கிறது. அந்த ஒரு கட்டடமே தமிழ்ப் பாடசாலை நடைபெறப் போதுமானது. அந்தக் கட்டடத்திலிருந்து பார்த்தால் மலையிலிருந்து பாடசாலையை நோக்கி வருகின்றவர்கள் எல்லோரையும் தெளிவாகத் தெரியும்.

பாடசாலை ஆரம்பிக்கின்ற மணி அடித்து சுமார் பதினைந்து நிமிஷம் கழிந்திருக்கும்.

அந்த மாணவனும் அவனுடைய தகப்பனும் அண்ணனும் பெற்றார் ஆசிரிய சங்கச் செயலாளர் நாதனும் வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

பாடசாலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பிருந்தே அடிக்கடி மலையிலிருந்து கீழே இறங்கிவரும் ஒற்றையடிப் பாதையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த இராமசாமியின் முகம் அவர்களைக் கண்டதும் திடீரென்று மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தது.

மயில்வாகனம் வாத்தியாரும் அவனும் விழிகளால் ஒரு தடவை பேசிக் கொண்டார்கள்.

அந்த மாணவனும் மற்றவர்களும் பாடசாலைக் கட்டடத்தை வந்தடைய, பொறுப்பாசிரியர் தமது மேசையிலிருந்து எழுந்து வெளியேவந்தார்.

மாணவனின் தந்தை தலையில் கட்டியிருந்த முண்டாசுக் கட்டை அவிழ்த்து, கைத்தூக்கி நெற்றியில் தொட்டு "சலா முங்க" என்று அவருக்கு வணக்கம் செலுத்தினார்.

பொறுப்பாசிரியரும் பதிலுக் 'வணக்கம்... வணக்கம்' என்று கூறி வரவேற்றார்.

இதற்கிடையில் விமலசிறியும் புண்ணியசேனாவும் மலையிலிருந்து கீழே இறங்கி வந்தார்கள்.

அவர்களைத் தொடர்ந்து அதிபரும் வந்து சேர்ந்தார்.

இவர்களைக் கண்டபோது இராமசாமிக்கும் மயில்வாகனம் வாத்தியாருக்கும் முகம் சுண்டிக் கறுத்துவிட்டது.

மாணவர்கள் மத்தியில் நடக்கப்போகின்ற சம்பவத்தைக் காணுகின்ற வேடிக்கையில் பாடங்களில் கவனம் செல்ல மறுத்தது.

'என்ன இப்பிடி எல்லாரும் வந்திருக்கிறியள்.....?'

பொறுப்பாசிரியர் மாணவனின் தந்தையைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

'அப்பிடி ஒண்ணுமில்லீங்க' மகனைக் காட்டி 'இவன் ஏதோ வந்து சொன்னாங்க அதுதாங்க கேட்டுப்புட்டுப் போகலாமென்னு.....'

'என்ன சொன்னான் உம் மவன்?' அதிபர் தந்தையைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

நாதன் இடையில் குறுக்கிட்டு அதிபரை நோக்கிச் சொன்னார்:

'சார், மாஸ்டர்மார் எல்லாரையும் இங்கிட்டுக் கூப்பிடுங்கோ சார். அப்போதுதான் இங்கிட்டு என்னு நடக்குதென்னு நீங்களும் அறியலாம்; நாமரும் அறிஞ்சிகிடலாம்'

'சரி கூப்பிடுங்கோ மாஸ்டர்' என்ற கட்டளை அதிபரிட

மிருந்து பொறுப்பாசிரியரை நோக்கிப் பிறந்தது.

ஆசிரியர்கள் வகுப்புகளில் இருந்து ஒவ்வொருவராக வெளியே வந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஜெயராசாவைத் தொடர்ந்து பாக்கியநாதனும் சமாலும் பொன்னுத்துரை ஆகியோர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். குள்ளனான இராமசாமியும் மயில்வாகனம் வாத்தியாரும் ஒருவர் பின் ஒருவராக வர, என்றைக்கும் மயில்வாகனம் வாத்தியாருக்குப் பின்னால் நிற்பவர்கள் பின்தொடர்ந்தார்கள்.

நாதன் ஜெயராசாவைக் கண்டதும், 'ஹலோ..... ஜெயராஜ்' என்று வரவேற்றார். அந்த மாணவனின் தமையன் 'வாருங்கசார்.....' என்று வரவேற்க, தந்தை 'சலாமுங்க...' என்று வணக்கம் தெரிவித்தார்.

அவர்களது உபசாரங்கள் இராமசாமிக்கும் மயில்வாகனம் வாத்தியாருக்கும் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை;

ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் வந்து சேர்ந்ததும் நாதன்தான் பேசினார்.

'ஜெயராசா மாஸ்டர் இவங்க பையனுக்கு அடிச்சுப் பிட்டார் என்றதுக்காக நாம இங்கிட்டு வரயில்லை. ஒரு காலமும் நடக்காதது..... நடக்கக் கூடாதது இங்கிட்டு நடக்கிறாய் போல தெரியிதுங்க... அதுதான் வந்திருக்கிறமுங்க.....'

'சரி சொல்லுங்க..... நம்மளுக்கும் அது கொஞ்சம் கொஞ்சம் தெரியும்' என்று அதிபர் நிலைமையை ஊகித்துக் கொண்டு சொன்னார்

'நம்ம பையனுக்கு மாஸ்டர் அடிச்சுப்பிட்டார் என்று

அவன் எங்கிட்ட வந்து சொல்
லயில்லீங்க..... நேத்து அந்தி
யிலே இராமசாமி மாஸ்டர்
தான் நம்ம ஜட்டுக்கு வந்து
சொன்னாரு. மாஸ்டரு நம்ம
பையனைத் தேடிக்கிட்டு நம்ம
ஜட்டுப் பக்கம் வாறவர்தா
னுங்க..... ஆன இப்பதான்
எல்லாம் புரியுது. மிச்சஞ் சரி
யில்லாத வேலையுங்க'

அதிபர் வெறுப்போடு ஒரு
தடவை இராமசாமியை உற்று
நோக்கினார். இராமசாமி தலை
கவிழ்ந்து கொண்டான்.

'வந்து உங்கிட்ட என்ன
சொன்னாரு.....'

விமலசிறி மாணவனின்
தந்தையைத் தூண்டிவிட்டான்.

'அவுங்க யாழ்ப்பாணம்,
அது..... இது என்னு சொல்லி
கொழப்புறாரு..... அவரு என்ன
வாவது சொல்லட்டும். நமக்
கென்ன கேக்கவா போறம்?
ஆன படிக்கிற சின்னப் பசங்க
கையல்லவா கெடுத்துப் பிடுரு
ருங்க.....'

'மிஸ்டர் இராமசாமி
பொறகு ஒவீசிலே வந்து
சந்தியும்' அதிபரின் கட்டளை
யைக் கேட்டதும், இராமசாமி
உள்ளம் அதிர்ந்தான். மயில்
வாகனம் வாத்தியாருக்கு கால்,
கைகள் மெல்ல உதறல் எடுக்க
ஆரம்பித்துவிட்டான்.

'என்ன மிஸ்டர் இராம
சாமி, உங்களுக்கு இது மிச்சம்
சரியா? நாமெல்லாம் சண்டை
போட்டுக்கொண்டு சாகிறதா
இந்த நாட்டிலே... நம்மளுக்கில்
லேயல்ல சண்டை போடுறது.
நம்மளுக்குச் சண்டை போடுற
துக்கு முதலாளிங்க இருக்கிறுங்க
அவங்களோடதான் நாம எல்
லாருமாச் சேர்ந்து சண்டை

தொடர்பு கொள்ள

மல் லி கை ஆசிரியரைக்
கொழும்பில் சந்திக்க விரும்புப
வர்கள் ஒவ்வொரு மாதத்தி
னுடைய கடைசி வாரத்திலும்
137, மலிபன் வீதி, 182, முத
லாம் குறுக்குத் தெரு, 24, ஸ்ரீ
கதிரேசன் வீதி ஆகிய முகவரி
களில் சந்திக்கலாம்.

தொலைபேசி: 20712

போடனும்..... சி நீங்க இந்த
நாடு அழிக்கிறது'

விமலசிறி மனம் பொறுக்க
முடியாமல் இராமசாமியைப்
பார்த்து அருவெருப்போடு
கூறினான்.

'மிஸ்டர் ஜெயராஜ் இவன்
உங்களுக்கென்ன செய்தான்?
நீங்க ஏன் அடிச்சீங்க என்னு
சொல்லுவீங்களா? வந்த நாம
அதையும் அறிஞ்சுகிட்டுப்
போவோம்' ஜெயராசாவைப்
பார்த்து மிக நெருக்கமான
அன்போடு கேட்டுக் கொண்
டார் நாதன்.

'எனக்கு அடிக்கக் கை ஒங்
கிப்போட்டான்..... மிஸ்டர்
நாதன்' என்று ஜெயராசா
சொல்லி வாய் மூடமுன்னர்
'பளார்' என்று ஒரு அறை
அந்த மாணவன் கன்னத்தில்
வீழ்ந்தது. திரும்பவும் ஒங்கிய
அவன் தமையனின் கரத்தை
ஜெயராசா எட்டிப் பிடித்துக்
கொண்டான்.

இராமசாமி தன்னை அறி
யாமலே தனது வலது கன்னத்
தைத் தடவிய வண்ணம் தலை
குனிந்தான். ★

விஞ்ஞானிகளுக்கு வழிகாட்டும் தாவரங்கள்

ஒரு காட்டுவெளி. அதில் வயலெட் பூக்கள் ஏராளமாகப் பூத்துக் குலுங்குகின்றது. இதனை ஒரு சாதாரண மனிதன் பார்த்தால், அங்கு இருக்கும் மண்ணில் துத்தநாகம் கலந்திருக்க வேண்டும் என்று அறிகிறான்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, புவிவியலாளரும் சோவியத் விஞ்ஞானப் பேரவையின் முதல் தலைவரும் ஆன அலெக்சாந்தர் கர்பின்ஸ்கி தன்னுடன் இருந்த விஞ்ஞானிகளிடையே இக் கேள்வியைக் கேட்டார்; 'கற்பாறைகள் இருப்பதையும், தாதுப் பொருள்கள் உருவாகுவதையும் தாவரங்களால் உணர்த்த முடியுமா?' என்று கேட்டார்.

இன்றைய விஞ்ஞானம் பல தாதுப் படிவங்களை கண்டுபிடிக்க மனிதனுக்கு வழி காட்டியாக உள்ள தாவரங்களை அறிந்துள்ளது; புவி - தாவர இயல் என்ற புதிய துறை இதற்கென உருவாக்கப்பட்டுள்ளது; தாவரங்களை ஆராய்ந்து, நிலத்தின் இயல்பை இது கண்டுபிடிக்கிறது.

அண்மையில், ஜிப்லோபிலா என்ற தாவரம், பூமிக்கடியில் இருக்கும் தாமிரப் படிவங்களை அறிய வழிகாட்டியாக உள்ளது என்று விஞ்ஞானிகள் நிரூபித்தனர். சோவியத் நாட்டில் அல் தாய் பகுதியில் உள்ள பழைய சுரங்கங்களில் இவை காணப்படுகின்றன. அவரை இனத் தாவரங்கள், பூமியில் ஜிப்சம் படிவங்கள் இருப்பதைக் காட்டுகின்றன. குட்டையான செர்ரி, பீச் மரங்கள் பூமியில் சுண்ணாம்புக் கல் இருப்பதை உணர்த்துகின்றன. உறனி - சக்கிள் என்னும் செடி வளரும் இடங்களில், வெள்ளியும் தகரமும் இருக்கும்.

சில இடங்களில் குறிப்பிட்ட தாவரங்கள் அதிக வளர்ச்சி அடைகின்றன. அதே தாவரங்கள் சில இடங்களில் வளர்ச்சி குன்றியிருக்கின்றன. இது எதனால்? அந்த மண்ணில் 'போரான்' என்ற மூலகம் உறைந்திருப்பதாலோ அல்லது அதிகமாக இருப்பதாலோ இவ்வாறு ஏற்படுகிறது.

பல தாவரங்கள் தாதுப் பொருட்களைச் சேகரிக்கும் தன்மை உடையவை. அவற்றின் தண்டுகளை உலர்த்தினால், மிக அரிய பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. தாவரங்களுக்கு குறிப்பிட்ட 'தாதுப் பொருள்களை' உட்கொள்ளக் கூடிய திறமை இருக்குமாயின், இயற்கையில் தாதுப் பொருள்களின் வளம் அதிகரிக்கிறது. தாவரங்களும் மிருகங்களும் மடிந்த பிறகு, தாங்கள் சேகரித்து வைத்திருந்த பொருட்களைத் திரும்பவும் பூமிக்கே தருக்கின்றன. இதனால் நிலக்கரி, எண்ணெய், செம்பு போன்ற பல உபயோகமுள்ள தாதுப் பொருள்களின் வளங்கள் அதிகரிக்கின்றன. ★

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் தலையெடுத்து வளர்வதற்கு, தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதி கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் எனப் போராடி வந்தது இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம். இ. மு. எ. ச. வீன் அமைப்புச் செயலாளராகிய திரு. சோமகாந்தன், தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதி கட்டுப்பாட்டுக்குப்பின், இங்கு எழுந்துள்ள நிலைமைகளையும், இந்த நிலைமையைச் சீர் படுத்துவதற்கான வழிவகைகளைப் பற்றியும் இக்கட்டுரையில் ஆராய்கிறார்.

தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதி கட்டுப்பாட்டுக்குப் பிறகு.....?

என். சோமகாந்தன்

ஒரு தசாப்தத்துக்கு முன்பு கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் வெளியாகிக் கொண்டிருந்த எங்கள் நாட்டுத் தினப் பத்திரிகைகள். கடை வாசல்களில் அதிகம் தேடுவாரின்றி காலே முதல் மாலை வரை தூங்கிக் கிடந்தபோது, மாலையில் சென்னை விமானத்தில் வந்த 'தினத்தந்தி' சில நேரத்தில் பல்லாயிரம் பிரதிக் கணக்கில், சுடச்சுட விற்பனையாகியது.

இன்று நிலைமை அப்படி இல்லை—

ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்து நேசன், கல்கண்டு, ராணி இத்தியாதி ஏடுகள் எம் நாட்டின் மூலை முடுக்குகளில் கூட 'சக்கரரதிபத்தியம்' செலுத்தின. கூடவே மர்ம நாவல், துப்பறியும் நாவல், செக்ஸ் நாவல் என்ற மலிவுப் பிரசுரங்கள், அரை நிர்வாண முழுநிர்வாண அழகிகளை, பல வர்ணங்களில் அட்டையில் தாங்கி,

இலக்கியம் என்ற பேரால் சென்னையிலிருந்து ஏராளமாக இங்கு படையெடுத்தன!

ஆனால் நிலைமை இப்போது மாறிவிட்டது—

தரமான இலக்கிய நூல்களும், மஞ்சரி, தீபம், கலைமகள் ஆகிய இலக்கிய வாசனை உள்ள ஏடுகளும், குடும்பப் பத்திரிகைகள் என்று கூறி வெளிவரும் விசுடன், கல்கி, தினமணிக்கதிர், குமுதம் ஆகிய ஜனரஞ்சகமான சஞ்சிகைகளும் மட்டுமே இப்போது இங்கு இறக்குமதியாகின்றன.

தமிழ் நாட்டின் தரமான கலை இலக்கியங்களையும் கலாசார வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய வெளியீடுகளையும் இருகை நீட்டி வரவேற்க வேண்டிய கடமைப்படும் உரிமையும் நமக்கு இருக்கின்ற அதே வேளையில், பாலுணர்வை வர்த்தகப் பொருளாக்கி, இளம் உள்ளங்களைக் கெடுத்துத் திசை திருப்பக்கூடிய

சிற்றின்ப வேட்கையை மட்டும் தூண்டக்கூடிய பிரசுரங்களை, இலக்கியம் என்ற போர்வையில் மலிவுச் சரக்காக வெளியிட்டு இலங்கையைச் சந்தையாக வைத்து 'தாய்' நாட்டு 'பிசினஸ் காரர்'கள் வியாபாரம் பண்ணுவதைப் பார்த்துக் கொண்டு எம் நாட்டினர் சும்மா இருக்க முடியாது. எங்கள் இலக்கிய வளர்ச்சியையும் இளம் தலைமுறையையும் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதால்தான் சமூகப் பிரஞ்சையுள்ள எழுத்தாளர்களின் சக்தி மிக்க ஸ்தாபனமாகிய இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், தமிழ் நாட்டிலிருந்து இங்கு இறக்குமதியாகிக் கொண்டிருந்த மஞ்சள் இலக்கியத் தரத்தைச் சேர்ந்த பிரசுரங்களை முற்றாகத் தடை செய்யும்படியும், ஏனைய வர்த்தக ஏடுகள் ஈழத்து இலக்கியம் தலைதூக்க முடியாமல் ஆக்கிரமித்து நசித்துக் கொண்டிருந்ததால் அவற்றின் இறக்குமதித் தொகையைக் கட்டுப்படுத்தும்படியும்— 1960-ல் இருந்தே போராடி வந்தது. மக்கள் அரசாங்கம் 1970-ல் பதவிக்கு வந்ததும் இந்தக் கோரிக்கை வெற்றி பெற்றது.

இப்போது மஞ்சள் இலக்கிய குப்பைகளின் இறக்குமதி தடை செய்யப்பட்டிருப்பதோடு, ஏனைய வர்த்தக சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதித் தொகையும் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த பழைய வரலாறு; ஆனால் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்டுள்ள புதிய நிலைமை என்ன?

இறக்குமதியாகிக் கொண்டிருந்த தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகை பத்திரிகைகளினதும், தரமற்ற

மலிவுப் பிரசுரங்களினதும் நிர்ப்பந்தமான ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து ஈழத்து வாசகர்கள் விடுவிக்கப்பட்டதும், எங்கள் நாட்டில், புதிய சஞ்சிகைகள் ஈழத்து வளரவும், இலங்கை எழுத்தாளர்களின் தரமான சிருஷ்டிகள் நூலருவம் பெற்று வாசகர்களிடம் பரவவும் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது இயக்கத்தை நடாத்தியவர்களின் நியாயமான இந்த எதிர்பார்ப்பு, பூரணமாக இதுவரை நிறைவேறியுள்ளதா?

இறக்குமதிச் சஞ்சிகைகளின் மீது விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாட்டினைத் தொடர்ந்து, நாட்டின் நாலா புறத்திலும் புதுப்புதுச் சஞ்சிகைகள் பல போட்டியாகப் பிறந்தது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால், ஏற்கனவே நடந்து வந்த 'மல்விகை' யையும் 'சிரித்திரனை' யும் தவிர, அத்தனை புதிய சஞ்சிகைகளும், அற்பாயசில் மறைந்து விட்ட துரதிரிஷ்டமும் நிகழ்ந்திருக்கின்றது. போதிய பண முதலீடும், ஒழுங்கான திட்டம் வகுத்துக் கொள்ளாமலும், வெறும் ஆர்வத்தையும் போட்டி மனப்பான்மையையும் மட்டுமே முதலாக வைத்துக் கொண்டு பெரிய விஷயங்களைச் செய்ய முனைபவர்களுக்கு இப்புதிய சஞ்சிகைகளின் தோற்றமும் மறைவும் நல்ல படிப்பினையாக அமைந்துள்ளது.

புதிய சஞ்சிகைகள் நடத்த முன் வந்தவர்களினது ஆர்வமும் பணமும் ஒன்று திரட்டப்பட்டு, தக்க ஆலோசனைகளுடனும் சரியான திட்டங்களுடனும் இணைக்கப்பட்டு, கூட்டுறவு அடிப்படையில் முயற்சிகள் செயலுருவம் எய்தியிருந்தால் சஞ்சிகைகள் ஒரு சிலவேனும் இன்று வெற்றிநடை போடுவதைக்

காண்க்கூடியதாக இருந்திருக்கும்:

துன்பியலில் முடிந்த புதிய சஞ்சிகைகளின் முயற்சிகளுக்கு அடுத்ததாக, நூற் பிரசுரத் துறையை நோக்கினால் இறக்குமதிப் பத்திரிகை சஞ்சிகைகளின் மீது விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாட்டிற்குப் பின், நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் பெருமைப்படக்கூடிய அளவு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. எழுத்தாளர்களின் தனிப்பட்ட முயற்சிகளாகவும், சில தனியார் துறைச் சிறுபதிப்பகங்களின் வெளியீடுகளாகவும், பத்திரிகைப் பெரு நிறுவனமொன்றின் பிரசுரங்களாகவும், சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளில் 750-க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. நூல் பிரசுர முயற்சியில், குறிப்பிட்ட பெரு நிறுவனம் முக்கிய பங்கு வகித்திருப்பதுடன், அந்நூல்களின் விற்பனையிலும் ஒரு சாதனையை ஏற்படுத்தியது. அந் நிறுவனம் ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர் பலரின் சிருஷ்டிகளை நூலுருப்பெறச் செய்து தனக்குள்ள வினியோக, விளம்பர சாதனங்களைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்தி, ஒவ்வொரு நூலிலும் ஐயாயிரம் பிரதிகள் வரை விற்பனை செய்து காட்டியது! ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல்களில் ஆயிரம் பிரதிகள் விற்பனை செய்வதை சிரமமானது எனக் கருதப்பட்ட காலத்தில், ஐயாயிரம் பிரதிகளை இலகுவாக விற்க முடியும் என்பதை ஒரு சாதனையாகச் செய்து காட்டியமைக்காக அந்நிறுவனம் ஈழத்து இலக்கிய உலகினால் பாராட்ட வேண்டியதாகும்.

அச்சுத்தாளின் தட்டுப்பாடு, தயாரிப்புச் செலவேற்றம் முதலிய காரணங்களால் இன்று,

தனிப்பட்ட எழுத்தாளர்களும், சிறு வெளியீட்டகங்களும் நூல்களை வெளியிடுவதற்கு இயலாமலுள்ளனர். இந்தச் சூழ்நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்களாலும் எழுத்தாளர்களாலும் பேருற்சாகத்துடன் நோக்கப்படத் துவங்கிய குறிப்பிட்ட பெரு நிறுவனம், சமீப காலமாகத் தனது பிரசுர முயற்சியை வேறு திசை நோக்கித் திருப்பத் தொடங்கியிருப்பது, தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டவர்களை வேதனையடையச் செய்கின்றது. ஈழத்தின் தரமான இலக்கிய சிருஷ்டிகளை வெளியிட்டு ஊக்கப்படுத்தி வந்த அந்நிறுவனம், சமீப காலமாக காமம், கற்பழிப்பு, கொள்ளை, மர்மம் முதலிய துறை நூல்களை வெளியிடுவதில் அதிக நாட்டம் கொண்டிருப்பது ஈழத்து தேசிய இலக்கியத்தின் ஒரு அங்கமாக ஆரோக்கிய வளர்ச்சி பெறவேண்டிய இலக்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தை நசிவுப்பாதைக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய எத்தனிப்பாகும். இதை ஆரம்பத்திலேயே தடுத்து நிறுத்தாது விட்டால், எங்கள் நாட்டில் தரமான இலக்கிய சிருஷ்டிகள் தோன்றுவது தடைப்படக்கூடிய ஆபத்தை நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்படலாம்.

தாய் — சேய் உறவைச் சொல்லி, கடந்த பல காலமாக இறக்குமதியாகி வந்த, வர்த்தக நோக்கில் அமைந்த தரமற்றவைகளையெல்லாம் சுவைக்கப் பழக்கப்பட்ட ஈழத்து வாசகர்கள், இ. மு. எ. ச. நடாத்திய விடாப்பிடியான போராட்டங்களாலும், இயக்கத்தாலும், மெல்ல மெல்ல விழிப்புற்ற தரமான இலக்கியங்களை நேசிக்கத் தொடங்கியுள்ள இவ்வேளையிலே

திணிப்பு

சிறுவர்க்கான
திரைப்படம் என்றனர்;
பிள்ளைகளோடு
சென்றிருந்தேன்,
படம் மிக நேர்த்தி.
இடைவேளை வந்து
முடிந்ததும் திரையில்
'விரைவில் வருகிறது
'இரவு மோகினி'
வயது வந்தவர்
மட்டும்' என்று
சில சில காட்சிகள்
போட்டுக் காட்டினர்.

'கோப்பாய் - சிவம்'

சமீப வெளியீடுகள் சில, வாசகர்களை மீண்டும் பழைய நிலைமைக்கே இட்டுச் செல்வதாக அமைந்திருக்கின்றன.

நல்லின நெல் விழையுமென நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்த்து, அநேக பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுத்துப் போராடி, பல காலமாக உழைத்துப் பண்படுத்தி விட்ட வயலில், பயனில்லாத கழைப்புல் தலைதூக்கிச் சடைவிரிக்க முனைவதை, நன்னம்பிக்கையுடன் உழைத்தவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க இயலாது.

தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகை சஞ்சிகை இறக்குமதிக்கட்டுப் பாட்டினைத் தொடர்ந்து, இங்கு சஞ்சிகை — நூற்பிரசுரத்துறைகளில் நிகழ்ந்த படிப்பினைகளைக் கவனத்திலெடுத்துக் கொண்டு, ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்காக இனி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி

ஆலோசித்துப் பார்த்தோமானால், தரமற்ற நூல்கள் உள்நூரில் உற்பத்தியாவதை நிறுத்துவதற்காக, பயனுள்ள, இலக்கியத்தரமான நூல்களை அச்சிட மட்டுமே தாள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன் வைத்து வலியுறுத்த வேண்டியதன் அவசியம், தரமான இலக்கியச் சிருஷ்டிகளைப் பிரசுரிப்பதற்கு திட்டவாட்டமான வழிவகைகளை வகுக்க வேண்டிய அவசியமும் உணரப்படும்.

வியாபார நோக்கங்கொண்ட பிரசுர நிறுவனங்களின் முதற்குறிக்கோள் லாபம் சம்பாதிப்பதேயென்பதால், அவர்கள் எழுத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மாசற்ற பங்களிப்பைச் செய்ய முன்வருவார்கள் என எதிர்பார்க்க இயலாது. இலங்கையில் தனிப்பட்ட முயற்சியால் நூல் வெளியிட்ட எழுத்தாளர்கள் போட்ட முதலைக் கூட பெற முடியாமற் போனதுடன், அப்படிப் பிரசுரிக்கப்பட்ட நூல்களையும் விநியோக வசதியில்லாமல் கணிசமான வாககர்களை எட்டுவதற்குச் செய்ய இயலாமல் இருக்கின்றனர். இந்த நிலைமையில் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான புதிய படைப்புகளை வாசகர்களிடம் பரப்புவதற்குரிய சாதனங்களாகிய சஞ்சிகைகள், நூல்களை வெளியிடுவதற்குரிய மாற்று வழி இலங்கை எழுத்தாளர்கள் கூட்டுறவு அடிப்படையில் இயங்க வேண்டியதே யாகும்.

எழுத்தாளர்கள் ஒன்றிணைந்து கூட்டுறவு அடிப்படையில் வெளியிட்டகத்தை நிறுவி அதன்மூலம் சஞ்சிகைகள், நூல்களை வெற்றிகரமாகவும் லாபகரமாகவும் நடத்த முடியும் என்பதற்கு கேரள, வங்காள எழுத்

தாளர்கள் வழி காட்டியுள்ளனர். அந்த வழியைப் பின்பற்று வதுதான் எமக்குள்ள மாற்று வழி. எழுத்தாளர்களால் நிறுவப்படும் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம், நூல்களை வெளியிடும்போது, அந்த நூல்கள் வாசகர்களைத் துரிதமாக எட்டக்கூடிய விநியோக முறையும் இருக்க வேண்டும். பெரு நிறுவனங்களுக்கோ, ஸ்தாபிதமான புத்தக இறக்குமதியாளர்களுக்கோ இருக்கக் கூடிய விநியோக வசதிகள் எழுத்தாளர்களின் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்துக்கு ஆரம்பத்தில் இருக்க முடியாது. அதனால் வாசகர் வட்டம் போன்ற துணை அமைப்பொன்றையும் இக் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் நிறுவிக் கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்துடன் இணைகின்ற ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் தத்தமது வாசகர்களையும் நண்பர்களையும் வாசகர் வட்டத்தில் சந்தா

செலுத்தும் உறுப்பினர் ஆக்கிக் கொள்ளலாம். அதன் மூலம் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் வெளியிடும் நூலொன்றில் கணிசமான பிரதிகள் உடனடியாகவே வாசகர்களைத் தேடிக்கொள்ள இயலும்.

இதுவரை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஈட்டப்பட்ட பல வெற்றிகளுக்கு முன்னோடியான முயற்சிகளை எடுக்க இ. மு. எ. ச. தனது எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தைப் புனரமைப்புச் செய்து, புத்தாக்கத்துடன் இயங்கி இத்திட்டங்களை நடைமுறைப் படுத்த முன்வந்திருப்பதனால், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் மற்றொரு புதிய அத்தியாயம் தோன்றும் என எதிர்பார்கலாம். இம் முயற்சியின் முழு வெற்றி இலக்கிய ஆர்வலர்களினதும் எழுத்தாளர்களினதும் ஆதரவிலேயே தங்கியுள்ளது. ★

தனித்துவம் மிக்க—

மாத இதழ்

தரமான கலைப்
படைப்பு

ஆரம்பித்து 10 ஆண்டுகளில் மிகப் பெரிய இலக்கியத் தாக்கத்

தை ஏற்படுத்தியுள்ள மாத சஞ்சிகை. தொடர்ந்து வெளிவருவது.

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தையே மாற்றி அமைத்துக் காட்டும் வல்லமை இச் சஞ்சிகைக்கு உண்டு. எதிர்காலத்தை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய கம்பீரத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் இடையறாத உழைப்புடனும் நோக்கும் மாசிகை.

புதிய யுகம் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்புவோர் மாத்திரம் தொடர்ந்து படிக்கலாம்.

ஒருமைப்பாட்டிற்கான இயக்கத்தில் புதிய கடமைகள்

பிரேம்ஜி

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் சகோதர எழுத்தாளர் சங்கங்களினதும் ஜனநாயக சக்திகளினதும் ஆதரவுடன் அண்மையில் நடத்திய தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கான எழுத்தாளர் மாநாடு இந்த நாட்டின் இலக்கிய வரலாற்றிலும், தேசிய வரலாற்றிலும் முக்கியமான தோர் நிகழ்வு என்பதை யாரும் ஒப்புக் கொள்வர்.

ஒன்று: தேசிய — இலட்சிய மும் தேசிய அபிலாஷையுமான தேசிய ஐக்கியத்தை மையமாக வைத்து நடந்த முதல் மாநாடு இது.

இரண்டு: வரலாற்றுத் தேவையான, சமுதாய வளர்ச்சியின் முன் தேவையான ஒரு ஜீவாதாரமான பிரச்சனையில் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் சரித்திரத்திலேயே முதன்முறையாக ஒன்று சேர்ந்து நடத்திய முதலாவது எழுத்தாளர் தேசிய மாநாடு இது.

மூன்று: பல்வேறு எழுத்தாளர் ஸ்தாபனங்களினதும் அனைத்து ஜனநாயக — முற்போக்கு — தேசபக்த சக்திகளினதும் ஆதரவுடன் நடத்திய மாநாடு இது.

நான்கு: தேசிய ஒருமைப்பாடு என்ற மகத்தான தேசிய இலட்சியத்தை வெறும் வேண்டுகோள்கள் மூலம் சாதித்து விட முடியாது என்ற, மாறாக அனைத்து தேசிய இனங்களினதும் நியாயமான அபிலாஷைகளை எல்லோரும் ஏற்பதன் அடிப்படையில்தான் தேசிய ஐக்கியத்தை உருவாக்க முடியும் என்ற யதார்த்தத்தை வலியுறுத்தியதுடன், இந்த நியாயமான அபிலாஷைகளுக்கிடையில் இணக்கம் காணக் கூடிய வகையில் ஆக்கபூர்வமான 12 அம்சத் திட்டத்திற்கு இந்த மகாநாடு அனைத்து எழுத்தாளர்களினதும் ஜனநாயக சக்திகளினதும் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது.

ஐந்து: தமிழ் மக்களின் நியாயமான நலன்களையும் உரிமைகளையும் ஏற்க வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சிங்கள மக்கள் மத்திக்கு, அவர்களின் எழுத்தாளர்கள் பத்திரிகையாளர்கள் மத்திக்கு எடுத்துச் சென்று அவற்றிற்கு அவர்களின் ஒப்புதலைப் பெற்ற முதலாவது மாநாடு இது.

ஆறு: பொருளாதாரவளர்ச்சியின் பின்னரும் சோஷலிஸ்தீர்மாணத்தின் பின்னரும்தான்

தேசிய இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண முடியும் என்று சில வட்டாரங்களில் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துருவத்தை, பொருளாதார விமோசனத்துடனும் சோஷலிஸ சமுதாயத் தோற்றத்துடனும் தான் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்கு உயர் வடிவத் தீர்வு காண முடியும் என்ற போதிலும் சமுதாய ஜனநாயக மாற்றம் ஏற்பட்டு வரும் இன்றைய காலகட்டத்தில் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்கு சோஷலிஸத் தீர்வுக்கு முந்திய ஜனநாயகத் தீர்வைக் காண முடியும், காணவும் வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தி அதற்கு அனைத்து ஜனநாயக சக்திகளினதும் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற மாநாடு இது.

ஏழு; சமூக, முன்னேற்றத்தையோ, பொருளாதார விடுதலையையோ, ஜனநாயக சோஷலிஸ மாற்றத்தையோ எந்த ஒரு தனி இனத்தாலும் மட்டும் சாதிக்கமுடியாது என்ற கருத்தை பதிலாக இந்த தேசிய முயற்சிகளும் புரட்சிக் கட்டங்களும் நிறைவெய்த அனைத்து இனங்களையும் சேர்ந்த மக்கள் தேசியப் பொது முயற்சிகளிலும், பொதுப் போராட்டத்திலும் திரட்டப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை இம் மாநாடு வலியுறுத்தியது.

எட்டு; தேசமோ, தேசிய முன்னேற்றமோ, தேசியப் புனர்நிர்மானமோ எந்த ஒரு இனத்தின் தனி உரிமையல்ல என்பதையும், இவை அனைத்து இனங்களுக்கும் பொதுவானவை என்பதையும், தேசிய வாழ்விலும் தேசிய புனர் நிர்மானத்திலும் அனைத்து இன மக்களும் சகோதரர்களாகவும் சமதையானவர்களாகவும் பங்குபற்ற வேண்டும் என்றும், இவ்வாறு பங்குபற்று வதற்கான உகந்த தேசிய நிலை

மைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் மாநாடு வலியுறுத்தியது.

ஒன்பது; அனைத்து மக்களின் வளர்ச்சி நிலைக்கும் அரசியல் பக்குவத்திற்கும் ஏற்ப முதலில் தேசிய இனப் பிரச்சனைகளுக்குக் குறைந்த பட்சத் தீர்வு காண்பதற்கான ஒரு திட்டத்தை அங்கீகரித்த மாநாடு, மக்களினதும் வளர்ச்சியும் அரசியல் பக்குவமும் விருத்தியும் பொதுமேலும் உயர்ந்த வடிவத் தீர்வு காண வழி வகுத்தது.

பத்து; உண்மையான தேசிய ஒருமைப்பாடு உழைக்கும் மக்களின் வர்க்க ரீதியான ஐக்கியத்திலேயே முகிழ்கிறது என்ற கருத்தை வலியுறுத்திய மாநாடு பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் தொழிலாளர்களினதும் விவசாயிகளினதும் புத்தி ஜீவிகளினதும் வர்க்க ரீதியான, மொழி, இன, கலாசார ரீதியான நலன்களுக்கிடையில் ஒரு இணக்கத்தைக் காண்பதன் மூலமே வர்க்க ஐக்கியத்தை வலுப்படுத்த முடியும் என்ற கருத்தையும் வற்புறுத்தியது.

மாநாட்டின் இந்தக் கருத்துருவங்கள் அனைத்து எழுத்தாளர்களினதும், முற்போக்காளர்களினதும் பொது அங்கீகாரத்தைப் பெற்றன.

அத்துடன் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்காக இ. மு. எ. ச. முன்வைத்த 12 அம்சத் திட்டத்தை மாநாடு ஏகமனதாக அங்கீகரித்தது. இத் திட்டத்தை அரசின் சார்பிலும் ஐ. மு. வின் சார்பிலும் பிரதமர் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார். இதைச் செயல்படுத்த அரசு தன்னை அனைத்தையும் செய்யும் என்று மாநாட்டில் வைத்தே அவர்

பகிரங்கமாக வாக்குறுதியளித்தார்.

இம் மாநாட்டுடன் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கான போராட்டம் — தேசிய இனப் பிரச்னைகளுக்கு நியாயமான அடிப்படையில் நல்ல தீர்வு காண்பதற்கான போராட்டம் முடிவுற்று விட்டவிலை. இது பன்முக வடிவத்தையும் பெறவேண்டும்.

1. அரசாலும் ஐ. மு. வாலும் ஏற்பட்ட 12 அம்சத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதை உறுதிப்படுத்தலெவாழிச் சலின்றி முனைப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

2. பல்வேறு மக்களின் கலை, இலக்கியப் பிரதிநிதிகளுக்கிடையில் துவக்கி வைக்கப்பட்ட கருத்துப் பரிமாற்றம் மற்றும் பல மட்டங்களிலும் தொடர்புபடுவதற்கு வழி வகுக்கப்பட வேண்டும்.

3. தேசிய ஒருமைப்பாட்டை பாதுகாத்துப் பேணுவதற்கும் தேசிய இனப் பிரச்னைக்கு நியாயமான தீர்வு காண்பதற்குமான இயக்கம் வெகுஜன இயக்கமாக வியாயிக்கப்படுவதுடன் இதற்கான பேரியக்கம் ஸ்தாபன வடிவத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

4. மாநாடு முன்வைத்த பணிகளைச் செயல்படுத்தவும், ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் அனைவருக்கும் முன்னிலுள்ள பொதுக் கடமைகளை நிறைவேற்றவும் எழுத்தாளர் ஸ்தாபனங்களுக்கிடையில் ஸ்தாபன இணைப்பு உருவாக்கப்பட்ட வேண்டும்.

5. இனவாதம், இன ஒதுக்கல், இனத் தனிமைப்பாடு ஆகியவற்றை எதிர்த்து சித்தாந்த ரீதியில் விட்டுக் கொடுப்பற்ற

போராட்டத்தை நாடு தழுவிய வகையில் நடத்த வேண்டும்.

இந்த ஸ்தாபன வடிவப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும் அதே வேளையில், இலக்கிய கர்த்தாக்களும் ஆய்வறிவாளர்களும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கான முனைப்பில் மகத்தான பங்களிப்புகளைச் செய்ய கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

முதலாவதாக, தேசிய ஐக்கியத்தை, இனங்களுக்கிடையிலான நல்லுறவை, வர்க்க ஒருமைப்பாட்டை அடிமையமாக்கக் கொண்ட நாவல்களும், சிறுகதைகளும், கவிதைகளும், நாடகங்களும், கட்டுரைகளும் படைக்கப்பட வேண்டும்.

பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமைக்கான செய்தி அனைத்து தோற்றப்பாடுகளிலும் வியாபித்து செறிந்து நிற்பது அவசியம். ஒற்றுமையைக் கோடிகாட்டும் உன்னதமான மனித நிகழ்வுகள் முதல் ஆழமான வர்க்கப் போராட்டத் தத்துவங்கள் வரை இவை வாழ்வின் எல்லா வெளிப்பாடுகளையும் உள்ளடக்கிச் செல்ல வேண்டும்.

இரண்டு; இந்த மகோன்னதமான இலட்சியத்தை அடிச் சரடாகக் கொண்ட இலக்கியப் படைப்புகளை நூலுருவில் வெளியிடுவதற்கு முதன்மை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

மூன்று; இத்தகைய சிருஷ்டிகளை விரைவுபடுத்த படைப்பிலக்கிய அரங்குகளை நாடு பூராவிலும் ஏற்பாடு செய்வதுடன் இவற்றில் பல்வேறு இனங்களைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் பங்கு பற்றுவதையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

நான்கு; தேசிய ஒருமைப் பாடு, வர்க்க ஐக்கியம் என்ற கண்ணோட்டத்தில் தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ்வை சிங்கள எழுத்தாளர்களும், சிங்கள மக்களின் வாழ்வைத் தமிழ் பேசும் எழுத்தாளர்களும் சிருஷ்டிக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பல் வேறு இன மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களுக்குச் செல்லவும், அந்தந்த மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

ஐந்து; தேசிய ஒருமைப் பாட்டையும் இன நல்லெண்ணத்தையும் அடிநாதமாகக் கொண்ட இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு விசேஷப் பரிசுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ்வையும் உணர்வுகளையும் அபிலாஷைகளையும் சிங்கள மக்களும், சிங்கள மக்களின் வாழ்வையும் உணர்வுகளையும் அபிலாஷைகளையும் தமிழ் மக்களும் உணர்ந்து கொள்ளுவது தேசிய ஐக்கியத்தை உருவாக்குவதிலும் பல்வேறு இன மக்கள் மத்தியில் நல்லெண்ணத்தை வளர்ப்பதிலும் வலுவானதோர் பாத்திரத்தை வகிக்க முடியும். இத

னல்தான் தமிழில் படைக்கப்படும் இலக்கியங்கள் சிங்களத்தில் மொழியாக்கம் செய்யப்படுவதும், சிங்களத்தில் சிருஷ்டிக்கப்படும் இலக்கியங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படுவதும் அவசியம்.

இந்த இலக்கியப் பரிவர்த்தனை ஒரு வழிப்பாதையல்ல, மாறாக இது இரு வழிப்பாதையாகும். சிங்கள இலக்கியப் படைப்புகள் தமிழில் சணிசமான அளவு மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இதே அளவில் தமிழிலிருந்து சிங்களத்திற்கு இலக்கிய சிருஷ்டிகள் போகவில்லை. இந்த நிலை அடியோடு மாற்றப்பட வேண்டும். ஈழத்து இலக்கியம் என்பது இந்த நாட்டின் இரு மொழிகளிலும் சிருஷ்டிக்கப்படும் இலக்கியப் படைப்புகளின் கூட்டுத் தொகுப்பே.

இந்த இலக்கியப் பரிவர்த்தனையை வியாபிக்க:

(அ) வாடுகளையும், பத்திரிகைகளும், பரஸ்பரம் தமிழ்—சிங்கள மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு முக்கிய இடம் அளிக்க வேண்டும்;

(ஆ) எழுத்தாளர் நிறுவனங்கள், பதிப்பகங்கள் தமிழ்—

சகல விதமான
சாய்ப்புச் சாமான்களுக்கும்
மற்றும்
தினசரி தேவைக்கேற்ற பொருட்களுக்கும்
சிறந்த இடம்
ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள்
விநாயகர் ரேடிங் கம்பனி
6 ஏ. மொடல் மார்க்கட்
ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சிங்கள பரஸ்பர மொழி பெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிடுவதற்கு முதன்மைத் தானம் வழங்க வேண்டும்.

(இ) தமிழ் — சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு நூல்களை வாங்கி விநியோகிப்பதில் கலாசார, உள்ளூராட்சி, கல்வி அமைச்சுக்கள் கூடுதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

(ஈ) பொது கலாசார, இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் தமிழ்—சிங்கள இலக்கியங்களுக்கும், இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் இடமளிக்க வேண்டும்.

அத்துடன் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு இயக்கத்தை தேசிய வியாபகமாக நடத்த மேலும் காத்திரமான பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதும் அவசியம்.

1. இந்த இயக்கத்தில் ஸ்தாபன ரீதியாகத் திரண்ட தொழிலாளி வர்க்கம் முழுமையாக ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

2. ஒருமைப்பாட்டு இயக்கம் இளம் தலைமுறையினரை ஈர்ப்பதற்காக கல்வித் துறை இதற்கு ஏற்றதாகப் பூரணமாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். மாணவர் மத்தியில் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு விழாக்களை நடத்

துவதன்மூலம், ஐக்கியஉணர்வை வளர்க்கும் கலை, இலக்கியப் போட்டிகளை நடத்துவதன் மூலம் நேச பூர்வமான சுற்றுலாக்களை நடத்துவதன் மூலம் இதைச் செய்யலாம்.

3. தேசிய ஒருமைப்பாட்டுத் தினத்தையோ வாரத்தையோ ஆண்டுக்கொருதடவை நடத்துவது.

4. தேசிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வை வளர்ப்பதற்கும், வலுப்படுத்துவதற்குமான எழுத்தாளர் சந்திப்புக்களையும், கருத்தரங்குகளையும் நடத்துவது.

5. எழுத்தாளர் சுற்றுப் பிரயாணங்களை ஏற்பாடு செய்வது.

தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கான போராட்டம் தனித்த ஒரு நிகழ்வல்ல. மாறாக அது சமுதாய நிகழ்வுகளின் ஒரு பகுதியே. இதனால்தான் இதில் முன்னணி நிற்கும் எழுத்தாளர்கள் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கான சமூக விமோசனத்திற்கான பொதுப் போராட்டத்திலும் பிரக்ஞை பூர்வமாக உழைக்கும் வர்க்கத்துடனும் அதன் முன்னணிப் படைகளுடனும் ஒன்று திரள்வது அவசியம். ★

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	10 — 00
தனிப்பிரதி	— 75
இந்தியா, மலேசியா	12 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

நூலகம்

கைலாசபதியின்

‘தமிழ் நாவல் இலக்கியமும்’ சாமிநாதனின் கட்டுரையும்

எம். ஏ. நுஹ்மான்

‘நாவல் இலக்கியமும் தனி மனிதக் கொள்கையும்’ என்ற மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றத்துக்கும் தனிமனிதக் கொள்கைக்கும் இடையே உள்ள உறவையும் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் இத் தனி மனிதக் கொள்கை எவ்வாறு பிரதிபலிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் ஆராய்கின்றார் கைலாசபதி. ‘பல்வேறு காரணங்களினாலே ஒருமைப்பாட்டை இழந்த சமூகத்தில் குடும்பம், சாதி, வாழிடம், குலத்தொழில் முதலியவற்றில் இருந்து தனிமைப்பட்டும் விலகியும் வாழ நேரும் மக்களே தனிமனிதராவர். வழிவழிவந்த நம்பிக்கைகள், நியதிகள், சமூக உணர்வுகள் ஆகியவற்றுக்கும் தனிமனிதருடைய வாழ்க்கை நிலைக்கும் பொருந்தாமை ஏற்படும்பொழுது முரண்பாடு தோன்றுகின்றது. அந்த முரண்பாட்டினை, அதாவது மனிதருக்குள்ளும் மனிதனுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் இடையேயும் தோன்றும் மோதலை அடிநிலையாகக் கொண்டே நாவல் ‘இலக்கியம்’ என்பது கைலாசபதியின் கருத்து. (த. நா. இ. பக். 116). இக்கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாதவையா முதல்

ஜெயகாந்தன் வரை எழுதப்பட்ட சில நாவல்களை கைலாசபதி ஆராய்கின்றார்.

இவ்வத்தியாயத்தில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களைத் தனக்கே உரிய குழப்பமான அளவுகோல் கொண்டு விமர்சிக்கின்றார் சாமிநாதன். ‘மிகச் சுவாரஸ்யமான பகுதி இந்த அத்தியாயம்’ என்று ஏனெனத் தொனியுடன் தொடங்கும் சாமிநாதன், ‘தனிமனிதர்களாவதற்கு முன் அவர்கள் என்னவாக இருந்தார்களோ தெரியாது’ என்று பாமரத் தனமாக நையாண்டி செய்யும் சாமிநாதன், ‘மாக்ஸின் ஏற்பாட்டில் தனிமனிதனுக்கு இடமில்லை, ஏனெனில் கம்யூனிஸ்டுகளின் கற்பனைச் சுவர்க்கத்தில் தனிமனிதன் முரண்பட்டவன். ஆகவே அவனது தனிமனிதத்துவம் மறுக்கப்படுகின்றது’ என்றும் ‘நமக்குத் தெரிந்தவரை தனிமனிதக் கோட்பாடு வேதகாலம் தொடர்ந்து வருவது மற்ற இடங்களிலும் அப்படித்தான். தனிமனித வாத்தத்துக்குரிய ஆதாரங்களை மேல்நாடுகளில் ஆதிக்கிரோக்க தத்துவ வாதிகளில் இருந்து தொடங்கலாம். இது மறுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலை எழுந்தது ஒரு அரசியல் காரணம்

பற்றித்தான். இதன் சந்தர்ப்பத்தில் நிமமானியம், அழிவு, மத்தியதர வர்க்கம் என்றெல்லாம் பேசுவது அறியாமை. அல்லது அறிந்து செய்யும் வஞ்சக அரசியல் பிரச்சாரம். இவர்கள் கருத்துமுதல் வாதத்தைத் தீண்ட மறுப்பதே இதன் அடிப்படையில் தான். தனிமனிதக் கொள்கை தனிமனிதனுடன் பிறந்தது. கருத்து முதல் வாதம் இன்றைய விஞ்ஞான அறிவுத் துறைகள் வலியுறுத்துவது. தனிமனிதன் ஏதோ சமீபத்தில்தான் கண்டு பிடிக்கப் பட்டவன், சமுதாய மாற்றத்தின் பிறப்பு என்பதெல்லாம் ஒரு நோய்க் கூறான மனத்தின் பீதியுற்ற நிலை' என்றும் ஆணித்தரமாகக் கூறுகின்றார். சாமிநாதனின் மேற்காட்டிய கூற்றுக்கள் அவருக்கு சமூக வரலாறு பற்றி எதுவும் தெரியாது என்பதைத் தெளிவாக வெளிக்காட்டுவதுடன் மனிதர்கள்தனித்தனி உருப்படிக்களாக இருப்பதற்கும் தனிமனித வாதத்துக்கும் இடையே கூட அவருக்குப் பேதம் தெரியவில்லை என்பதையும் காட்டுகின்றன.

சாமிநாதனின் கருத்துமுதல் வாதச் சளப்பல்களையும் அவற்றுக்கு அவர் காட்டும் விஞ்ஞான ஆதாரம் என்ற போலிப் போர்வையையும் நாம் ஏற்கனவே விமர்சித்து ஒதுக்கிவிட்டோம். இங்கு நாவல் இலக்கியமும் தனிமனிதக் கொள்கையும் பற்றி மட்டும் கவனிக்கலாம். நாவல் இலக்கியமும் சரி, தனிமனிதக் கொள்கையும் சரி முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பின் விளைபொருட்களே யாகும். தனிமனித வாதத்துக்குரிய ஆதாரத்தை வேதங்களில் இருந்தும் ஆதிக் கிரேக்க தத்துவத்தில் இருந்தும் தேட முயல்வது சாமிநாதனின் அறியாமையையே காட்டுகின்றது. 'உன்

னைத் திருத்தினால் உலகம் திருந்தும்' என்பது கருத்து முதல் வாதத் தத்துவ சித்தாந்தங்களின் சாராம்சம் ஆகும். மனித நடத்தைக்குத் தனியாட்களின் மனத் தொழிற்பாடே காரணம் என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் இது பிறந்தது. அதனால் பண்டைக்காலம் முதல் அறநூல்களும் தத்துவ போதனைகளும் தனியாட்களை நேர்க்கியதாகவே காணப்பட்டு வந்துள்ளன. இது கருத்துமுதல் வாதச் சிந்தனை முறையையே குறிக்கின்றது. தனிமனித வாதத்துக்கும் இதற்கும் எவ்வித உறவும் இல்லை என்பது சாமிநாதனுக்குப் புரிவதில்லை. தனிமனித வாதம் என்பது ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட தத்துவமோ சித்தாந்தமோ அல்ல. முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு மனிதர்களிடையே தோற்றுவித்த ஒரு குறிப்பிட்ட மனப் போக்கின் குண இயல்புகளையே அது சுட்டுகின்றது. தனி உடைமைச் சமுதாயம் நிலவிவந்த எல்லாக் காலங்களிலும் மனிதர்களிடையே தான் என்ற அகங்காரமும், தன்னலமும், போட்டி பொறமைகளும் நிலவிவந்தன, எனினும் அவர்கள் சமூகத்தில் இருந்து கட்டறுந்தவர்களாக மாறவில்லை. பரம்பரை பரம்பரையாக வரும் மரபுகளுக்கும் ஒழுங்கு விதிகளுக்கும் கட்டுண்டவர்களாகவே இருந்தார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதோ ஒருவகையில் ஒரு குலத் தொழில் இருந்தது. உழைப்பவர்கள் நிலத்துடன் பிணைக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். வறுமை இருந்தது எனினும் சுரண்டல் இருந்தது எனினும் வாழ்க்கைக்கு ஒரு ஸ்திரமும் உத்தரவாதமும் இருந்தது. ஆனால் முதலாளித்துவத்தின் உதயம் இவற்றை எல்லாம் தகர்த்து மனிதர்களை வேறுத்தவர்களாக மாற்றிவிட்ட

டது. மனிதர்களை தங்கள் வாழிடத்தில் இருந்தும் குடுத்பத்தில் இருந்தும் குலத்தொழிலில் இருந்தும் பிரித்து விட்டது. அவர்கள் தங்கள் குலத்தொழில்களை இழந்தார்கள். வாழ்க்கை ஸ்திரமற்றதாக மாறியது. உழைப்புச் சக்தியை அல்லது அறிவாற்றலை விற்றே பிழைப்பு நடத்த வேண்டி ஏற்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தனக்கும் தனது குடும்பத்தின் வாழ்க்கைக்கும் எதிர்காலத்துக்கும் தானே உத்தரவாதம் தரவேண்டி நேர்ந்தது. மனிதன் தனித்துவமானான். தன்னலமும் தனித்தனியாக மேல்நோக்கிச் செல்லும் உந்துதலும் முன்னேறும் இல்லாத அளவு அதிகரித்தது. திரிசங்கு மனித உடலுடன் சொர்க்கத்துக்குச் செல்ல முயன்றதுபோல் ஒவ்வொரு மனிதனும் தனித்தனியாக சமூக அந்தஸ்துக்காகவும் உயர் வாழ்வுக்காகவும் போராடத் தொடங்கினான். புகழாசை, லாபநோக்கு, போட்டி பொறமை, தன்னலம் என்பன மனிதனை ஆளத் தொடங்கியது. தனியாட்களே சமூகம் என்ற நிலை தோன்றியது. இதுவே தனிமனிதக் கொள்கையின் சாராம்சம் ஆகும்.

இத்தகைய தனிமனிதனுக்கே சாமிநாதன் வக்காலத்து வாங்குகின்றார். *மார்க்களின் ஏற்பாட்டில் தனிமனிதனுக்கு இடமில்லை. ஏனெனில் கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் கற்பனைச் சுவர்க்கத்தில் தனிமனிதன் முரண்பட்டவன். ஆகவே அவனது தனிமனிதத்துவம் மறுக்கப்படுகின்றது* என்ற சாமிநாதனின் கூற்றுக்கு இப் பின்னணியில் என்ன அர்த்தம் என்பது வெளிப்படை! சீரழிந்த தனிமனிதனே சாமிநாதனின் இலட்சிய புருஷன். அவர் 'இலக்கிய ஊழல்கள்' என்ற

புத்தகத்திலும் இத் தனிமனிதச் சீரழிவுகளைத்தான் காண்கிறோம். தங்கள் சொந்த ஆளுமைச் சீரழிவுக்கே காரணம் கண்டுபிடிக்க முடியாதவர்கள் சமூகத்தைப் புரிந்து கொள்வது எவ்வாறு? இந்த லட்சணத்தில் தனிமனிதர்களாவதற்கு முன் அவர்கள் என்னவாக இருந்தார்களோ தெரியாது என்கிறார் சாமிநாதன். இந்த அசட்டுத்தனத்தை நாம் என்ன எப்பது? மனிதர்கள் கையம் காலும் கொண்ட தனித்தனி உருப்படிக்களாக இருப்பதுவேறு தனிமனிதக் கொள்கை என்பது வேறு என்பதைக் கூட நாம் சாமிநாதனுக்கு விளக்க வேண்டிய பரிதாபம்.

மாக்ஸியம் சீரழிந்த தனிமனித வாதத்தை முற்றாக நிராகரிக்கின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆளுமையை விருத்தி செய்க்கூடிய பொது உடமைச் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே அதன் குறிக்கோள். வேறுவார்த்தைகளில் சொல்வதானால் ஒரு சிறந்த சமூக அமைப்பைக் கட்டி எழுப்புவதன் மூலம் சமூகத்தோடு இணைந்த உயர்ந்த தனிமனித ஆளுமையை உருவாக்குவதே அதன் இலட்சியம் எனலாம். தனிமனிதச் சீரழிவுக்குத் தங்கள் ஆன்மாவை விற்று விட்ட சாமிநாதன் போன்றவர்கள் இதன் நியாயத்தை மறுத்துரைப்பது ஆச்சரியம் அல்ல. இச்சந்தர்ப்பத்தில் தனிமனிதவாதம் பற்றிய கார்க்கியின் கருத்தை இங்கு நினைவு கூர்வது பொருத்தமாக இருக்கும். 'தனிமையில் நிற்கும் தனிமையை நோக்கிச் செல்ல முயற்சிக்கும் இன்றைய மனிதன் மார்மெலாடல் என்ற பாதிரத்தைவிட எவ்வளவோ மோசமான பிராணியாகும். ஏனெனில் அவனுக்குப் புகலிடம் எதுவும் இல்லை

யாரும் அவனுக்குத் தேவைப்பட்டவனையில்லை. தனது பல வீனத்தை உணர்ந்திருக்கிறதிலே அவன் மயக்கமடைந்திருக்கிறான். நெருங்கிவரும் அழிவைக் கண்டு பீதியடைந்திருக்கிறான். வாழ்க்கையில் அவனுக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கிறது? அவனது அழகு எதிலுள்ளது? நரம்புகள் நலிந்து ஒடுங்கிப்போய், மூளை பேடியாகிப்போய், ஆன்மாவையும் சித்தத்தையும் பீடித்திருக்கும் நோய்களின் இருப்பிடமாய் இருக்கிற அந்த அரைப் பிணத்தில் மானுட அம்சம் என்ன இருக்கிறது? நோயைத் தவிர ஒன்றும் இல்லை.

தற்காலத்தில் மற்றவர்களை விட நுண்ணிய ஆன்மாவும் தீட்சண்யமான அறிவும் படைத்திருப்பவர்கள் ஆபத்தை உணரத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். மனிதனின் சக்தி உடைந்து நொருங்கி வருவதைக் கண்டு இவர்கள் 'நான்' என்கிற பொருளுக்கு புதிய உயிர் ஊட்டுவதும் புதுமையைத் தருவதும் தேவை என்று ஒரே குரலில் சொல்கிறார்கள்; வடிந்து ஒடுங்கிவரும் தனது ஆற்றல்களைப் புத்துயிருட்டிப் பலப்படுத்துவதற்குரிய உயிர்ப்புள்ள சக்தியின் ஊற்றுக் கண்ணுக்குக் கொண்டு செல்கின்ற ஒரே வழியை எல்லோரும் ஒரு மனதாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்கள்.

இப்படித்தான் விட்மன், ஹொரேஸ் டிரோ பெல், ரிச்சர்ட் தெமல், வெர்ஹாரென், எச். ஜி. வெல்ஸ், அனதோல் பிரான்ஸ், மாரிஸ் மாதேர்லிங் எல்லோரும் தனிநபர் வாதத்தில் இருந்து, செயலொழி நிலையில் இருந்து சோஷலிசத்துக்கு மாறி வந்திருக்கிறார்கள். செயலாற்றுவதைப்பற்றிப் பிரசாசம் செய்யத் திரும்பி இருக்கிறார்கள்;

மேலும், மேலும் குரலுயர்த்தி மனிதனை மனித குலத்துடன் ஒன்றிவிடுமாறு அறைகூவி அழைக்கின்றனர்... என்றபோதிலும் இப்படி விவேகமிருந்த மனிதர்களிடமிருந்து வரும் நல்ல அறிவுரைகள் செவிடர்கள் காதில் ஏறுவது சிரமம்தான். அப்படி ஒருவேளை அவர்கள் கேட்டாலும் அதனால் என்ன பயன்? வாழ்க்கையின் இன்பகீதத்தைக் கேட்டு ஒரு படுமோசமான நோயாளி எப்படி எதிரொலிப்பான்? வாய்விட்டு அரற்றுவதன் மூலம்தான்' (மார்க்ஸிம் கார்க்கி: இலக்கியம் பக். 168—69) 1909-ல் கார்க்கி எழுதிய இக் காரமான வார்த்தைகள் இன்று சாமிநாதன் போன்றவர்களைப் பார்த்துக் கூறியது போன்றே இருக்கின்றது அல்லவா?

தனிமனித வாதத்துக்கு வக்காலத்து வாங்கும் சாமிநாதன் நாவல் இலக்கியம் தனிமனிதக் கொள்கையை அடிநிலையாகக் கொண்டு தோன்றியது என்ற கருத்தை மறுக்கின்றார். 'வழிவழி வந்த நம்பிக்கைகள், நியதிகள், சமூக உணர்வுகள் ஆகியவற்றுக்கும் மனிதருடைய வாழ்க்கை நிலைக்கும் பொருந்தாமையே ஏற்படும் போது முரண்பாடு தோன்றுகின்றது. அந்த முரண்பாட்டினை, அதாவது மனிதக்குள்ளும் மனிதனுக்கும் சமூகத்துக்கும் இடையேயும் தோன்றும் மோதலை அடிநிலையாகக் கொண்டதே நாவலிலக்கியம்' என்ற கைலாசபதியின் பிரமாணத்தை, முரணாக்கியின் கெஞ்சிகதை, ஸேர்வான்டினின் டான்க்விக் ஜோட், ஸ்காட்டியன் வரலாற்று நவீனங்கள், ஏன் ஆங்கில இலக்கியத்தின் ஆரம்ப நாவல்கள், ஏன் எமிலிப்ரன்டின் 'ஆதரிங் ஹெரல்ஸ்' போன்ற

வற்றை வைத்து நிரூபணம் காண வேண்டும். முடியுமா?' என்று கேட்கிறார் சாமிநாதன். அடிக் கருத்தைத் திசைதிருப்ப முனையும் ஒரு பலவீனமான வினாவே இது. தனிமனித மோதலையும் முரண்பாடுகளையும் அடிநிலையாகக் கொண்டதே நாவல் இலக்கியம் என்ற கருத்தை உலக இலக்கியத்தின் ஆரம்ப, தற்கால நாவல்களில் மிகப் பெரும்பாலானவை நிரூபிக்கின்றன. பல்வேறுபட்ட சமூக, தனிமனித முரண்பாடுகளின் சித்திரங்களாகவே பெரும்பாலும் நாவல்கள் அமைகின்றன. ஆயினும் இவற்றுக்குப் புறம்பாக பழைய காவிய மரபுவழிப்பட்ட அற்புதக் கற்பனைப் புனைகதைகள் பல தொடர்ந்து எழுதப்படுதலும் சாத்தியமே. அவ்வாறான புனைகதைகள் பல தமிழில் இன்னும் தோன்றுகின்றன. புதிய சமூகத்துள் பழமையின் எச்சங்கள் தொடர்ந்து நிலவுதலே அதன் காரணம் எனலாம். மறைமலை அடிகளின் நாக நாட்டரசி குமுதவல்லியில் தனிமனிதவாதத்துக்கு நிரூபணம் தேடுவது எவ்வாறு புத்திசாவித்தனமற்றதோ அதுபோன்றதுதான் வேடி முரசாக்கியின் கெஞ்சிகதையில் தேடுவதும். ஆயினும் அங்கு கூட புதிய முரண்பாடுகளினால் ஐப்பானிய அரச குடும்பத்தில் ஏற்படும் சிதைவுகளை நாம் காணமுடியும்.

தனிமனிதக் கொள்கையின் அடிநிலையிலேதான் நாவல் இலக்கியம் தோன்றியது என்பதை மறுப்பதற்காக சாமிநாதன் பிறிதொரு வாதத்தையும் முன் வைக்கின்றார். 'ஒரு சமுதாய மாற்றத்தில் ஏற்படும் சமூக, தனிமனித முரண்பாட்டினால் விளைவது நாவல் இலக்கியம் என்பது உண்மையானால், தனி

மனித வாதம் அழிந்து, சமூக முரண்பாடுகள் அழிந்து, வாக்க பேதமற்ற சோஷலிச சமுதாயத்தில் நாவல் இலக்கியத்துக்கே இடம் இல்லை என்பது தர்க்கரீதியான விளைவு ஆக வேண்டும். இப்போதுள்ள எந்த சோஷலிச சமுதாயத்தில் நாவல் இலக்கியம் மறைந்துள்ளது என்பதையாராவது ஒரு மார்க்ஸிய வாதி சொன்னால் நல்லது' என்பது அவரது வாதம். சோஷலிச சமுதாயம் பற்றிய சாமிநாதனின் பிரமாணம் எவ்வாறு இருப்பினும் இங்கு அவர் சொல்லவருவது நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றத்துக்கு முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பும், தனிமனிதவாதமும் காரணம் அல்ல என்பதே. ஆனால் தர்க்கவாதத்தை முன்வைப்பதைத் தவிர தனது கருத்தை அவரால் நிரூபிக்க முடியவில்லை. அவ்வது நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றத்துக்கு அவர் காட்டும் காரணங்கள் என்ன என்றேனும் விளங்கவில்லை. பதிலாக 'சோஷலிச சமுதாயத்தில் நாவல் அழியவில்லை என்றால் இதன் பொருள் சோஷலிச சமுதாயத்திலும் முரண்பாடுகள் இயைபின்மை நீடிக்கின்றன, அங்கும் அடக்குமுறைகளை மீறி தனிமனித வாழ்வு நீடிக்கின்றது என்பது பொருள்' என்றே அவரால் கூறமுடிகின்றது. சோஷலிச சமுதாயம் பற்றிய சாமிநாதனின் தெளிவின்மை எவ்வாறு இருப்பினும் மேற்காட்டிய கூற்றின் மூலம் நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றத்துக்கு தனிமனிதக் கொள்கையே அடிநிலை என்ற கருத்தை சாமிநாதனும் ஏற்றுக் கொள்கின்றார் என்றே ஆகின்றது. 'நிலமானிய அழிவு — தனிமனிதன் — முரண்பாடு — நாவல் என்பதை நான் ஒப்புக்

கொள்ளாவிட்டாலும்* என்று கூறும் சாமிநாதன் வேறு காரணம் கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலையில் சோஷலிச சமுதாயத்திலும் தனிமனித முரண்பாடும் இயைபின்மையும் இருக்கவே செய்கின்றது என்று கூறுவதோடு பரிதாபமாக அமைதி அடைந்து விடுகின்றார். சோஷலிச சமுதாயம் பற்றியும் அதன் இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றியும் தன் கட்டுரையின் இறுதியில் சாமிநாதன் எழுப்பும் கேள்விகளுக்கு விடை இறுக்கும்போது நாம் சற்று விபரிக்கலாம்.

இறுதியாக ஒன்றை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். தனிமனித சமூக முரண்பாடு தமிழ் நாவல் சிலவற்றில் எவ்வாறு சித்திரிக்கப்படுகின்றது என்பதை இவ்வத்தியாயத்தில் கைலாசபதி விபரிக்கிறார். மாதவையாவின் பத்மாவதி சரித்திரம், அகிலனின் பாலை விளக்கு, சிதம்பரசுப்பிரமணியத்தின் இதயநாதம், ஜெயகாந்தனின் சமூகம் என்பது நாலுபேர், கோகிலா என்ன செய்து செய்து விட்டாள் முதலிய நாவல்கள் இவ்வாறு ஆராயப்படுகின்றன. கைலாசபதியின் முடிவுகளில் சிலவற்றை வரவேற்பதாகக் கூறும் சாமிநாதன் கைலாசபதியின் கூற்றுக்களில் முரண்பாடுகள் அதிகம் என்கிறார். ஆனால் இவ்வத்தியாயத்தை முழுமையாகப் படிக்கும் நமக்கு அவ்வாறு தோன்றுவதில்லை. குறிப்பாக பாலைவிளக்கையும், இதய நாதத்தையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்கையில் பாலைவிளக்கின் போலிக் கற்பனைப் பண்பையும் யதார்த்தமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும் இதயநாதத்தின் கலை அம்சத்தையும் கைலாசபதி சுட்டிக்காட்டுவதை சாமிநாதனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையாம். அதுபோல் லா. ச.

★ மணிப்புரி

★ டக்கா

சாரிகளுக்கு

★ பனையகாட் சாரங்களுக்கும்

கொழும்பு மா நகரில்
பிரசித்தி பெற்ற ஸ்தாபனம்

சீப் சைட்

19, 2-ம் குறுக்குத் தெரு,

கொழும்பு - 11

கிளைகள்:

யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை,
கிளிநொச்சி.

ரா., மௌனி போன்றோரை விமர்சிப்பதையும் அவரால் செமித்துக் கொள்ளமுடியவில்லை. மௌனி, லா. ச. ரா. போன்றவர்களை விமர்சிக்க முனைவதே அபச்சாரம் என்று நம்பும் சில எழுத்தாளர்கள் நம்மிடையே உள்ளனர். *மௌனியின் கதைகளை விமர்சனம் செய்வது கூட அதன் பவித்திரத்தைக் கறைப்படுத்துவது' என்று *குருகேஷத்திரம்' தொகுப்புக்கு அறிமுகம் எழுதிய நகுலன் குறிப்பிடுகின்றார். (குருகேஷத்திரம் பக். 13) இத்தகைய இலக்கிய மூட நம்பிக்கைகளுக்கு ஆட்பட்ட தூய கலை வாதிகளுள் ஒருவரே சாமிநாதன் என்பது வெளிப்படை. ஆகவே தனிப்பட்ட படைப்புக்கள் பற்றிய அவரது கருத்துக்களுக்கு நாம் கருத்துச் செலுத்த வேண்டியதில்லை, பொதுக்கோட்பாடுகள் பற்றி மட்டும் நோக்குவது போதுமானது. ஆகையால் இவ்வத்தியாயம் பற்றிய கருத்துக்களை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளலாம்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

தேவதாரு பெட்டிக்குள்

ஒரு

தேசியக் கவிஞன்!

மு. கனகராஜன்

விசந்தத் தூறல்
செழுமை செய்ய
வாழ்வை வழங்கும்
செப்டம்பர் நீயா?
ஈ, அல்ல!
கொடிய அரக்கன்!
இனி நீ
இங்கே வராதே!
சின்ன ஆட்டுக்குட்டி
சிவி
கழுத்தைக் கெளவி
இதயம் தின்ன
கதவு திறந்த
'கழுகே'
மடிந்து போ!
அந்த 23-ஆம் நாளில்
எங்கள் கவிஞன்
உண்மைத் தோழன்
பப்ளோ நெருடாவின்
உயிர் குடித்த
ஐண்டா போல்
உலகின் பகை நீ!

—★—

'எனது தேசம்
உதிரம் சிந்த
ஒருபோதும் சகியேன்'
என்ற உனது
உயர்-மொழிக்கு
உயிர் கொடுக்க
உயிர் கொடுத்த
பெலிகள் பட்சியே!

பப்ளோ!

அதோ—
விடுதலை இசைத்த
உங்கள் குரல்கள்
ஐண்டா குடவில்
இரத்த வேட்கை
ஊட்டியதால்
பிளேசெட் பசாசு
நும் அன்னை சிவி
உயிர் சுவைக்கும்
கோரம் சகியாமல்
கண்களை மூடினாயோ?

★

உள்ளே உனைப்போட்டு
மனிதாபிமானம் போராட்டக்
கவிமணிகள்
மக்களிடம் போகாமல்
கதவுகளைப் பூட்டி
உலகிலிருந்தே
உன்னுறவை வெட்டியவேளை
இரகசியமாய்
இன்னல்கலைச் சொல்ல
யன்னலைத் தடவிய
காற்று
குண்டுகள் வதைத்த
இரத்த நாற்றத்தில்
மக்கள் கதறலை
மரண வாடையாய்
மெல்லிய உன்
மனதில் கொட்டியபோது
அதில்
ஏகாதிபத்தியக் கொடுமைகள்

சி. ஐ. ஏ. வெறியைச்
சுட்டுப் புதைக்கும்
சுதந்திரத் தீக்கு
நெய்வார்த்த நின்
புரட்சிக் கவிதை
நூல்களைப்
பொசுக்கிய மணத்தையும்
நுகர்ந்தாயா?

நீ வீரன்!
மாவீரன் அதனால்
மரணத்தின் பின்தான்
இராணுவம்
உன் இல்லத்தையே
உடைத்தது,
கேவலம்!

நோபல் பரிசும், லெனின்
சமாதான விருதும்
சுவீகரித்து
சர்வதேசப் பாவலனாகிய
உன் ஒற்றைத் தனிப் பேனா
பன்னூறு குண்டுகளாய்
ஐண்டாவின்
தலை கொய்யும்
வீறு கொண்டதை
உணர்ந்து
உலுத்தர் பயந்தே
நிரூபித்தார்கள்!

உந்தன் இலக்கிய
புஷ்பச் சரங்களைப்
பிய்த்த வானரங்களால்
அதன்
புனித மணத்தைத்
தீண்டலும் கூடுமோ?

மக்கள் கவிஞன் நீ
ஆனதனால்
பீரங்கி குறிபார்க்கும்

அடக்குமுறை பாதையிலும்
பாளிச எதிர்ப்பு
ஊர்வலம் நடத்தியதுன்
பிரேத உருவில்
கவிதைகளன்றோ!
ஓ! யார் சொன்னார்—
நீ சாகவில்லை!
பொதுவுடமைக் கவிஞன்
ஒருபோதும்
பொய்ப்பதில்லை!

சந்தியாகோ மக்கள்
தேவதாரூ பெட்டிக்குள்
சுமந்த
தேசபக்தனே!
இரத்தப் பதாகைகள்
சாமரம் வீச
இரும்பொத்த தோழர் தோளில்
சிம்மாசனங் கொண்டு
கம்பீரத் தலைவராய்
நின் சடலம்
பவனி வரல் கண்டு
துப்பாக்கிச் சனியன்கள்
துவண்டதேன்?
கவிஞன் நானறிவேன்
கம்யூனிஸ்ட்
உலகறியும்!

சிலி
கவிதைச் சிங்கமே!
சுதந்திரக் கனலே!
நீ
புதிதாகச் சிலிர்ப்பாயா?
புரட்சியாய் எரிவாயா?
ஆமாம்
அன்றே அவர்களுக்குள்
அமைதியாய்ச் சிலிர்த்து
நீ கணன்றாய்:
'எந்தத் தனையும்
எம்மைத் தடுக்காது,
'அடிமை' களே எழுவீர்
அடக்குமுறை
ஓடிப்போம்!
இதோ—
கவிக்குலம்
எழுந்ததுகாண்!

தாகேஸ்தான்:

சோவியத் சிறு இன மக்களின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஓர் உதாரணம்

ஸுலைமான் அஹ்மதோவ்

தாகேஸ்தானின் பிரபல எழுத்தாளரான ரஸூல் கம்ஸ்தோவ் தமது 50 வயதைக் கொண்டாடுகையில் (1973) அவரது 150 நூல்கள் 11 வெளிநாட்டு மொழிகள் உட்பட 45 மொழிகளில் மொத்தம் 7,500,000 பிரதிகள் வெளியாகியிருந்தன. இன்னொரு தாகேஸ்தான் எழுத்தாளரான அஹ்மத்கான் அபுபஹாரது நூல்கள் சோவியத் மக்கள் பேசும் 18 மொழிகளிலும் 8 வெளிநாட்டு மொழிகளிலும் 5,500,000 பிரதிகள் வெளியாகியிருந்தன. அவரது நீண்ட கதைகள் பல்கேரியா, ஜெர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசு, போலந்து, செக்கோஸ்லோவாக்கியா ஆகிய நாடுகளில் பிரசுரமாகியுள்ளன.

தாகேஸ்தான் கவிஞரான ஸ்பாஸு அவியேவானின் 40 கவிதை நூல்கள் நாட்டில் வட்டலக்கணக்கான வீடுகளில் படிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், ஸ்பானிஷ், செக்கோஸ்லோவாக், போலிஷ், ஹிந்தி, தமிழ் உட்பட பல அந்நிய மொழிகளிலும் வெளியாகியுள்ளன.

இவர்களுள் பழைய, புதிய தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த மூலாமுஹம்மதோவ், கியாஸ்ஜிதோவ் அன்வர் அட்ஜியேவ், யூஸுப்

கஹாப்பலயேவ் ஆகியோர் உட்பட தாகேஸ்தான் சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசின் இதர எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் நாட்காசிரியர்களும் சிறிய இனத் தவரான தாகேஸ்தான் மக்களது கலாசாரத்தினைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறார்கள். மொழியியலாளரது சமீபத்திய மதிப்பீட்டின்படி இம்மக்கள் 30 மொழிகளைப் பேசுகிறார்கள்,

இத்தகைய பல மொழிகளைக் கொண்ட இலக்கியம் ஒன்று எவ்வாறு வளர்ச்சி பெறவும் மலர்ச்சி பெறவும் முடிந்தது?

இந்த இலக்கியத்தின் அடித்தளம் தாகேஸ்தானின் அடிப்படை மொழிகளிலான படைப்புக்களை தன்னகத்தே உள்ளடக்கியுள்ளது ஆனால் இச்சிறிய இன மக்களது வாழ்க்கையின் விசேஷ பாத்திரத்தை தேசமளாவிய செய்திப் பரிவர்த்தனை மொழியான, மக்களதும் இலக்கியத்தினதும் நட்புரிமையின் மொழியான ரஷ்ய மொழி வகித்துள்ளது. இந்த சாதனத்தின் வழியேதான் தாகேஸ்தான் மக்கள் ஒரு புறத்தே உலக கலாசார களஞ்சியத்தை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது; மறுபுறத்தில் தமது சொந்த எழுத்தாளரது தலைசிறந்த படைப்புக்களைப் பிரபலப்படுத்த முடிந்தது.

ரஷ்ய மொழி இச் சிறிய இன மக்களது இலக்கியத்திற்கு இன்னொரு பெரும் மேன்மையைச் செய்துள்ளது. ரஷ்ய மொழி சோவியத் மக்களது மொழிகளுக்கும் உலக மொழிகளுக்கும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டன.

சோவியத்தின் பேரிலக்கிய படைப்பாளியான, தாகேஸ்தானின் லாக் இனத்தைச் சேர்ந்த எல்பன்டி காபியேவ் பின் வருமாறு கூறுவார்: "ஓ... மாபெரும் ரஷ்ய மொழியே! மலைப் பிரதேசத்தின் மிகச் சிறிய இனத் தவனான நான். உன்னைப் பெற்றதனால் இனி அஞ்சையல்ல. ஓ... உனது சக்தி எத்தனை அற்புதமானது! எத்தனை பிரகாசமானது! நீயின்றி எதிர்காலமில்லை. உன் மூலம்தான் நாம் நிஜமான சர்வ வல்லமை படைத்த வர்களாகவிருப்போம்"

சோவியத் ஆட்சிக் காலத்தில் தாகேஸ்தானின் இலக்கியப் போக்கு சோவியத் யூனியன் முழுவதிலும் இடம் பெற்றவற்றைப் பிரதிபலிப்பதாகவிருந்தது. தேசிய இலக்கியங்கள் ஒன்றையொன்று வந்து தழுவியதனால் பரஸ்பரம் வளம் பெற்றன. ஓர் ஐக்கியத்தை உருவாக்கின. ஆயினும் அவை செழித்துக் கொழித்ததமது தனித்துவங்களை இழந்து விடவில்லை.

கிராமிய இலக்கியச் சிறப்பில் தாகேஸ்தான் எப்போதுமே மிகப் பிரகாசமிக்கதாகத் திகழ்ந்து வருகிறது.

‘சொர்க்கத்தின் நந்தவனங்களை நான் புகழவில்லை. உங்களுக்கு விருப்பமாயிருந்தால் நீங்கள் பாடிப் புகழலாம். ஆனால் எமது அன்புக்குரியவர்களைப் பாடவே நான் விரும்புகிறேன்’

இவ்வாறு எழுதுகிறார் அவர் இன மறுமலர்ச்சிக் கவிஞரான மக்ஹ்மூத். யூமியின் சிறப்பைக் கூற விரும்பும் இவர் தமது கவிதை மதக் கோட்பாடுகளைப் பாடுவதை எதிர்க்கிறார்.

ஆயினும் தாகேஸ்தானின் முன்னைய கவிஞர்களதும் எழுத்தாளர்களதும் வாழ்க்கை பெரும் சோகமயமானது. தார்ஜியன் மொழியின் தலைசிறந்த கவிஞரான பாதிராய் வறுமையின் காரணத்தால் உயிர் நீத்தார். அவர் இன கவிஞரான எல்தாரிலாவா நஞ்சூட்டப்பட்டார். குமிக் கவிஞரான ஐர்பி கஸாகும் அவர் கவிஞரான மக்ஹ்மூத்தும் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். 18-ம் தூற்றான் டின் வெஸ்தின் கவிஞரான சையத் கொச்சியூர்ஸ்கியின் கண்கள் முர்சால் — கானின் கட்டளையினால் பிடுங்கியெடுக்கப்பட்டன. அங்ஹில் மாரினின் சீற்றம் மிகுந்த சொல்லம்புகளைத் தாங்கமாட்டாது. ஐரின் ராஜப் பிரதிநிதி அவளது வாயைத் தைத்து விட்டான்.

இந்த மலைப்பகுதிக் கவிஞர்களது இந்த உறுதிமிக்க செயல்கள் தாம் வியோடால்ஸ்டாயையும் மார்க்ஸிம் கார்க்கியையும் கவர்ந்தன. 1917-ன் மகத்தான அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன்னர் தாகேஸ்தான் கவிஞர்களது படைப்புகள் ஒரு வரியாவது அச்சில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. புரட்சிக்குப் பின்னரே இப் பேரிலக்கியப் படைப்புகள் தேசமளாவிய அங்கீகாரத்தைப் பெற்றன. அவை கவனமாக சேகரிக்கப்பட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டன. சோவியத் மக்களது இதர மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. கவிதைத் திரட்டுகளிலும் பாட நூல்களிலும் இடம் பெற்றன.

இங்கு சிறப்புமிக்க அம்சமாக இருப்பது என்னவெனில் முன்னர் கிராமிய இலக்கியத்தினதும் கீழைத்தேய கற்பனாவங்காரத்தினதும் ஆழமான பாரம்பரியங்களை அடித்தளமாகக் கொண்டு கவிதை இருந்த அதே இடத்தில் கணிசமான பகுதியை வசன இலக்கியமும் நாடகமும் ஆக்கிரமித்துள்ளது தான்.

தேசிய எழுத்தாளர்களது படைப்புக்கள் அவர்களது தாய் மொழியிலும் ரஷ்ய மொழியிலும் வெளியிடப் படுகின்றன. தாகேஸ்தான் எழுத்தாளர் சங்கம் இரு புத்தக வெளியீட்டு நிலையங்களை வைத்திருக்கிறது. இதில் தாஜிகிஸ்தான் புத்தக பிரசுராலயம் 1974-ல் புனைகதைத் துறையில் 70 புத்தகங்களை ஒன்பது மொழிகளில் பல வட்சம் பிரதிகளில் வெளியிட்டுள்ளது. ஆண்டுக்கு ஐந்து தடவை 'நட்புறவு' என்ற இலக்கிய இதழ் 6 மூத்த மொழிகளில் வெளியாகின்றது. ஒவ்வொரு பதிப்பின் மொத்தப் பிரதிகள் 50,000 மாகும். இலக்கிய தாகேஸ்தான் என்ற இதழும் தாகேஸ்தானின் இலக்கியமும் வாழ்க்கையும் என்ற விமர்சன இதழும் ரஷ்ய மொழியில் வெளியாகின்றன.

சமூக—அரசியல், இலக்கிய சஞ்சிகையான 'தாகேஸ்தானின் பெண்' மக்கள் கவிஞரான லீபஸ் அலியோவாவின் ஆசிரியராகக் கொண்டு தாகேஸ்தானின் ஐந்து மூத்த மொழிகளிலும் ரஷ்ய மொழியிலும் வெளிவருகிறது. சோவியத் தாகேஸ்தான் என்ற சஞ்சிகை ரஷ்ய மொழியில் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை வெளியாகிறது. தாகேஸ்தான் எழுத்தாளர்களது படைப்புக்கள் தேசிய

மொழிகளில் வெளியாகும் பத்திரிகைகளில் வெளியாகின்றன. அவர்களுக்கு வாடொலி, டெலிவிஷன் வசதிகளும் உண்டு. 1924-ல் வரலாறு, இலக்கியம் மொழி ஆகியவற்றின் ஆராய்ச்சிக்கான கழகம் ஒன்று தாகேஸ்தான் தலைநகரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இக் கழகம் இந்த அரையாண்டுகளில் இக் குடியரசின் கடந்த கால சமகால இலக்கியத்தை ஆராய்ந்து வருவதுடன், சோவியத் யூனியனின் சகோதர மொழி இலக்கியங்களுடன் தொடர்புகளைப் பேணியும் வருகிறது. இக் கழகம் 'சோவியத் தாகேஸ்தான் இலக்கியத்தின் வரலாறு', 'தாகேஸ்தான் மக்களது இலக்கியத்தின் தேசிய, சர்வதேசிய தரங்கள்' ஆகிய ஆராய்ச்சிகளைச் செய்துள்ளது.

ஹோட்டலில் தங்கி இருந்துவிட்டு விமான மூலம் பிரயாணமாக இருந்த ஒருவர், விமான நிலையத்தை நோக்கிப் புறப்படத் தயாராக டாக்கியில் இருந்தபடியே, அவசரமாக ஹோட்டல் வெயிட்டர் பையனொருவனை அழைத்து 'உடனடியாக ஓடிப்போய் நான் இருந்த 415 இலக்க அறையின் குளியல் அறையுள் எனது துவாவையும் ரூத் பிறஷையும் மறந்துபோய் வைத்துவிட்டேனா என்று பார்த்துவா. நேரமாகிவிட்டது ஓடிவா ...' எனக் கூறினார்.

ஐந்து நிமிடங்கள் கழித்து மூச்சு வாங்கியபடி ஓடிவந்து பையன் சொன்னான், 'ஆமாம் சேர், அவை அங்கு மேலே இருக்கின்றன'

க. நவம்-

'மிறர்'

போரே நீ போ!

ஜி. ஜெரலிமோவ்

கெடுபிடி யுத்தப் போக்கை சமாதான சகவாழ்வுக் கோட்பாடுகளுக்கு மாற்றும் கடினமான நடவடிக்கைகளில் அமெரிக்கா சம்பந்தப்பட்டுள்ள போதிலும், ஹெல்சிங்கியில் நடைபெறும் ஐரோப்பிய பந்தோபஸ்து மகாநாட்டின் கருத்துக்களை நோக்கிய பாதை அமெரிக்காவுக்கு மிகமிக நீளமானதுதான். பெர்கெலியிலுள்ள கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தின் சரித்திரப் பேராசிரியரான ஃப்ரான் ஷூர்மான் ஆண்மையில் எழுதி வெளியிட்டுள்ள 'உலக வல்லாளின் தர்க்கநிலை' என்று நூலில் வருமாறு கூறுகிறார்: 'ஒரு பேரரசை ஸ்தாபிக்க அமெரிக்க எடுத்த முடிவின் விளைவாகவே உலகில் கெடுபிடி யுத்தம் தோன்றியது; யுத்த பிற்கால ஆண்டுகளில் தன்னை ஒரு வழிகாட்டும் மேலாதிக்க சக்தியாகவும் நீதிநெறிகளின் களனாகவும் நிறுவிக் கொள்ள அமெரிக்கா திட்டமிட்டிருந்தது. இதற்கு சோவியத் யூனியன் உடன்பாடில்லை. எனவே கெடுபிடி யுத்தம் வெடித்தது'

முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இன்று சர்வதேச அரங்கில் சக்திகளின் சமநிலையிலான மாற்றத்தைத் தனது கவனத்

தில் கொள்ளவும், தனது முன்னர் ஏகாதிபத்திய பாத்தியதைகளைப் புனராலோசனை செய்யவும் வேண்டிய நிலை அமெரிக்காவுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய நாடுகளின் தலைவர்கள் சந்தித்துப் பேசும் ஹெல்சிங்கி மகாநாட்டைப் பொறுத்தவரையில், கிழக்குக்கும் மேற்குக்கும் இடையிலான உறவுகளில் நெருக்கடியைத் தணிப்பதையும் சமாதானத்தை வலுப்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக்கொண்ட அமெரிக்காவின் பொதுக் கொள்கைப் போக்குக்கு இம் மகாநாட்டின் லட்சியங்கள் ஒத்துப் போகின்றன என்று அமெரிக்காவின் உத்தியோக பூர்வமான வட்டாரங்கள் கூறுகின்றன.

ஐரோப்பிய பந்தோபஸ்து, ஒத்துழைப்பு மாநாட்டின் இறுதிக் கட்டத்தின் மகத்துவத்தை அமெரிக்கப் பொதுமக்கள் அங்கீகரித்துள்ளனர். சாதாரண அமெரிக்கனுக்கு ஐரோப்பிய விவகாரங்களில் அவை அவனுடைய கவனத்துக்கு அருகில் இருந்தாலும் கூட அவற்றின் மீது அவனுக்கு விசேஷ அக்கறை எதுவும் கிடையாதுதான். எனினும் தனது நாடு பங்குபற்றிய உலக மகா யுத்தங்களின் களன் ஐரோப்பிய தான் என்பதையும் எனவே

யுத்த, சமாதானப் பிரச்சினைகளில் தனக்குள்ள நேரடி அக்கறையையும் அவன் நினைக்கும் போது ஐரோப்பாவில் சமாதான சகாப்தம் பிரகடனப்படுத்தப் படுவதை வரவேற்கவே செய்வான். 'டைம்' சஞ்சிகை என்ன அண்மை இதழ் '2-வது உலக யுத்தமே சென்றுவா!' என்ற மகுடத்தில் ஹெல்சின்கி சந்திப்பை வரவேற்றிருந்தது.

ஆயினும் சில அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளும் டெலிவிஷன்களும் ஹெல்சின்கியில் நடைபெறும் ஐரோப்பிய மகாநாட்டை ஒரு மரண வீடாக வர்ணித்துள்ளன. உண்மைதான்; நியூயோர்க்பத்திரிகையான 'சண்டே நியூஸ்', 'நியூஸ் வீக்' சஞ்சிகையும் கூறுவதுபோல கெடுபிடியுத்தத்தின் மரண வீடாக இதை நாம் காண்கிறோம். ஆனால் இங்கு பிரதானமானது என்ன வெனில் ஒருவர் இந்த மரண வீட்டில் எவ்வாறு நடந்துகொள்கிறார் என்பதுதான். இறந்தது யார் என்பதை நினைக்கும்போது சில பத்திரிகைகள் கதறி அழுகின்றன. 'மகாநாட்டை கைவிடுவதற்குக் காலம் கடந்து விட்டது. மேற்குலகின் ஆர்வத்தைக்குறைக்க யாராவது ஒருவர் மிகக் கடுமையாக உழைக்க வேண்டும்' என்று நியூயோர்க் டைம்ஸ் பத்திரிகை தனது ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் எழுதியுள்ளது.

கெடுபிடி யுத்தப் பாதுகாவலர்கள் அதைப் பாதுகாக்க மட்டுமல்லாது, அதற்கு மேலேயும் ஒரு படி வந்துள்ளனர். பாரிஸிலுள்ள நியூயோர்க் டைம்ஸ் நிருபர் குழுவின் டைரக்டர் ஃப்லோரா லூயிஸ் ஜூலை 27-ந் திகதி வருமாறு எழுதியுள்ளார்: 'கெடுபிடி யுத்தத்தை

முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் கம்யூனிஸ்டுகளின் திட்டத்தை முறியடிக்க ஒரு பிரச்சார இயக்கம் தொடங்கப்பட வேண்டும்'

பத்திரிகைகள் மட்டுமல்ல அமெரிக்க தலைநகரிலுள்ள சிலரும் இதற்கு முன்வந்துள்ளார்கள். முடிவமைதிப் போக்கானது அபாயகரமானதொரு கொள்கை என்று செனட்டர் பர்ரி கோல்ட் வாட்டர் வர்ணிக்கிறார். ஹெல்சின்கி உயர்மட்டச் சந்திப்பில் சோவியத் யூனியன் ஒருதலைப்பட்சமான ஆதாயத்தைப் பெற்றுவிடும் என்று செனட்டர் ஹென்றி ஜாக்ஸன் ஒலமிடுகிறார்.

நியூயோர்க் டைம்ஸ் எழுப்பிய பிரச்சினைதான் இன்று அமெரிக்காவில் விவாதத்திற்குரிய பிரதான பொருளாக இருக்கிறது. ஹெல்சின்கி மகாநாட்டின் வாயிலாக ஆதாயம் டைப்பவர் யார்? அமெரிக்காவும் அதன் கூட்டாளிகளும்? அல்லது அவர்களது போட்டியாளனாகிய சோவியத் யூனியன?

இங்கு நாம் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒருதரப்புக்கு உகந்ததாக இருக்கும் ஒன்று மற்றத் தரப்புக்கு வீரப்பமில்லாதிருப்பது இயல்பே. இன்று பொது நலன்களுக்குகந்த வற்றைச் செய்ய வேண்டியது காலத்திற்குகந்தது. சோவியத் யூனியனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையில் வர்த்தகம், விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில் நுட்ப ஒத்துழைப்பு ஆகியவை துரிதமான வளர்ச்சியை அடைந்து வருகின்றது சர்வதேசப் பொதுநலனுக்கு உகந்ததே. ஆனால் இதில் பிரதானமானது என்னவெனில் இன்றொரு உலக யுத்தம் வெடிக் காமலிருப்பதற்கான வழிவகை

செய்ய வேண்டியதேயாகும். ஒவ்வொரு நாடும் மோதுதலை விடுத்தது. தேசிய நலன்களைப் பாதுகாக்கும் கண்ணோட்டத்திலிருந்து இதை அணுக வேண்டும். எனவே சமாதானம் ஒரு தலைப் பட்சமான ஆதாயமாக இருக்குமானால் அது குறித்து உலகில் பதட்டநிலையைத் தொடர்ந்து நீடிக்க விரும்புவார்கள் ஆத்திரமடைவது இயல்பே.

இந்த மகாநாட்டின் எதிர்ப்பாளர்கள் பின்லாந்தையும் இதில் இழுத்துக் குட்டை குழப்ப முயல்கிறார்கள். இம் மகாநாடு பின்லாந்துக்கு அபாய கரமானது என்று வாதிக்கிறார்கள். ஆனால் பிரிஸ்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியரான பின்லாந்தின் முன்னல் மாஸ்கோ தூதர் ஜோர்ஜ் கெனன் வெளிநாட்டுக் கொள்கைச் சஞ்சிகையில் இந்த வாதத்தை மறுத்தொதுக்கியுள்ளார். 'இது அபத்தமான வாதம்' என்கின்றார் அவர்.

ஹெல்சின்கி சம்பந்தமாக அமெரிக்காவில் எழுந்துள்ள முரண்பாட்டுக் கருத்துக்கள் யாவும், அமெரிக்க வெளிநாட்டுக் கொள்கைப் போக்கு இன்னமும் பெரும் தடைகளைத் தாண்ட வேண்டிய நிலையிலுள்ளது என்ற உண்மையை அப்பட்டமாகக் காட்டுகிறது. அமெரிக்க பத்திரிகைகளும் டெவீவிஷன்களும், 'சோவியத் ஆதாயம்', 'அச்சம்' என்ற பீத்தலாட்டங்களை வெளியிட்ட போதிலும், தமக்கும் இந்த மகாநாட்டின் மூலமாக ஆதாயமிருக்கிறது என்று அமெரிக்க மக்கள் கருதுகிறார்கள். பிரபல சட்டத்தறை அறிஞரான ஸ்டால்லி ஸ்பல்க்ஸர் நிருபர்களிடம் பின்வருமாறு

ஆனந்தம் மலரும்

எங்களின்—

அன்புக் குழந்தைகளின் ஆனந்தமயமான ஆரோக்கியம் கருதி; இந்த யுகத்தின் இருட்புண்களை மொய்த்து இன்பம் துய்க்கும் ஈக்களின்—

உல்லாசபவனியினால் ஊற்றெடுத்துப் பாயும் எண்ணிலா இன்னல்களை உடைத்தெறியப் பாடைசமைக்கின்றோம்! அதனால்—

எங்கள் குழந்தைகளின் ஏக்கங்களும் ஐயங்களும் அகன்று; ஒப்பாறும் புதிய இசைதரும் ஓசைகளின் புதியகருதிகள் அவர்களின் காதுகளை ஊடுருவி ஆனந்த மயமாக்கும்!

வவகேரன்

தெரிவித்தார்: 'சோவியத் யூனியனுக்கு மட்டும் இதில் சலுகை இருப்பதாக நான் காணவில்லை. இது முடிவமைதிக்குக் கிடைத்த சலுகை அல்லது சர்வதேச உறவுகளை அபிவிருத்தி செய்யும் போக்குக்கு செய்யப்பட்ட ஒரு பங்களிப்பாகவே நான் காண்கிறேன். தங்களைப் போலவே ஒவ்வொரு மக்களுக்கும் அவர்கள் விரும்பிய அரசியல், பொருளாதார கட்டமைப்பைக் கொண்டிருக்க சமாதானத்தைப் பேணும் ஆர்வத்தைக் கொண்டிருக்க உரிமை உண்டு என்பதை ஹெல்சின்கி மகாநாடு அமெரிக்கர்களுக்கு உணர்த்த உதவும் என்று நான் நம்புகிறேன்'. ★

மல்லிகை 11—வது ஆண்டு மலர் அறிமுக விழா

நெல்லை க. பேரன்

கடந்த 16-8-75 பிற்பகல் 4 மணியளவில் யாழ்ப்பாணத்தில் மல்லிகை 11-வது ஆண்டு மலரின் அறிமுகவிழா வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழக யாழ் வளாகத் தலைவர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி தலைமைவகித்த இவ்விழாவில் திரு. டொமினிக் ஜீவா வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். சம்பிரதாய பூர்வமான வரவேற்புரையாக இல்லாமல் இலக்கிய நண்பர்களுடன் சில விஷயங்களை மனப்பூர்வமாகப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் என்று ஆரம்பித்த இவர் பல புதிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்.

திரு. ஆகசி. சுந்தசாமி பேசுகையில், 'வளரும் எழுத்தாளர்களுக்கு முதிய எழுத்தாளர்கள் வழிகாட்டத் தவறிவிடுகிறார்கள். முற்போக்குச் சித்தாந்த எழுத்தாளர்கள் இத்தவறை இனியாவது செய்யாமல் இருக்க வேண்டும்' என்றார்.

திரு. சாந்தன் பேசுகையில், 'புதுக்கவிதைகளைப் போடுவதில் ஜீவா மிகவும் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். புதிய எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய கணிப்பீட்டையும் அவர் செய்ய வேண்டும்' என்றார்.

திரு. தெனியான் பேசுகையில், 'தமிழகத்தின் தரக்குறைவான பத்திரிகைகளைத் தடைசெய்யக் கோரிப் பிரச்சாரஞ் செய்து வெற்றிகண்ட பெருமை மல்லிகைக்கு உண்டு என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்' என்றார்.

திரு. துளசிகாமணியும் கருத்துத் தெரிவித்தார். மலரின் முதற் பிரதியை திரு. ஏ. வைத்திலிங்கம் பெற்றுக்கொண்டார். இறுதியாக பேராசிரியர் கைலாசபதி கருத்துத் தெரிவிக்கையில்,

'ஒரு வகையில் தீபத்தையும் மல்லிகையையும் ஒப்பிடுவதானால் தீபம் எழுத்தாளரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் இன்று சிறு சஞ்சிகையின் இலக்கணத்தை மீறி நிற்கிறது. ஆனால் மல்லிகை தனது மொழி பெயர்ப்புக்களை வெளியிடும் போது கூட நல்ல தொடர் புகளுக்கும் சிந்தனைகளுக்கும் பாலமாக அமைய வேண்டும் என்ற கருத்துடன் வளர்கிறது. இன்றைய இலக்கியப் போக்கில் துரித வளர்ச்சியும் புதிய ஆட்களின் வருகையும் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இவற்றை ஆராய்ந்தும் முடிபுமானால் வழிகாட்டவும் நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும்' என்றார்.

திரு. ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் நன்றியுறை சொல்ல மல்லிகை மலர் விழா இனிது நிறைவேய்தியது.

ஃ தூண்டில்....

★ அடிக்கடி நீங்கள் ஊரெல் லாம் சுமந்து சென்று மல் லிகை இதழை விற்று வருகின் றீர்களே, இதனால் உங்களுக்கு வெட்கமாயில்லையா?

கோப்பாய். ம. தாமோதரன்

சிலர் வெட்கப்படுவதற்கு வெட்கப்படுவதில்லை. வெட்கப் படாததற்கெல்லாம் வெட்கப்படு கின்றனர். இப்படியாக நான் ஊர் ஊராகச் சென்று சஞ்சி கையை விற்பதில் பெருமைப் படுகின்றேன். இலங்கையின் வர லாற்றில் தான் தயாரிக்கும் சஞ்சிகையைத் தானே தெருத் தெருவாகச் சுமந்து சென்று விற்று வருவதில் பெருமைப்படும் ஒரேயொரு ஜீவன் நான்தான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங் கள்.

★ ஐக்கிய முன்னணி அரசி லிருந்து சமசமாஜிகள் வெளி யேறி விட்டனர். கம்யூனிஸ்டு கள் அடுத்து என்ன செய்யப் போகின்றனர்?

குருநாகல். எஸ். ஏ. அஸ்ரப்

அரசியலில் ஆத்திரப்படக் கூடாது. பரபரப்படைய வேண்டிய அவசியமில்லை. பொறுத்தி ருங்கள். நிதானமான முடிவுக்கு வரவேண்டிய நெருக்கடியான வேளையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

நிதானம் தவறமாட்டாது என் பது நிச்சயம்.

★ மல்லிகை சஞ்சிகை சம்பந் தப்பட்ட அறுபவங்களைத் தொடர் கட்டுரையாக எழுது வேன் என முன்பொரு முறை வாசகர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தீர்களே, அதை மறந்து விட்டீர்களா? மறக்க வில்லையென்றால் அக் கட்டுரை எப்பொழுது வெளிவரும்?

வெளிமடை. எஸ். ஏ. ரஹீம்

கொடுத்த வாக்கை நான் எப்பொழுதும் மறந்து விடுவ தில்லை. 11-வது ஆண்டு மலர் தயாரிப்பின் பின்னர் சற்று ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது உங்களுடைய இந்தக் கேள்வி எனது பார்வைக்குக் கிடைத்தது. கூடிய சீக்கிரம் நேரம் இருக்கும்பொழுது உங்க ளது ஆவலைப் பூர்த்தி செய்ய முயற்சிக்கின்றேன்.

★ உங்களுக்குத் தினசரி பல் வேறு வகைப்பட்ட கடிதங் கள் வந்து குமியுமே! அக் கடி தங்களின் கருத்துக்கள் எப்படி எப்படிப் பட்டவையாக இருக் கின்றன?

கட்டுகம்பொல. ந. தேவராசா

தினசரி ஏராளமான கடிதங் கள் எனக்கு வருவதுண்மை, பல

வகைப்பட்ட பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக அக்கடிதங்களின் உள்ளடக்கம் அமையும். பலர் ஆலோசனை கேட்டும், இன்னும் சிலர் ஆதரவு கேட்டும், வேறு சிலர் எனது கருத்து என்னவென்று கேட்டறியவும் கடிதம் எழுதுகின்றனர். இதில் விசித்திரம் என்னவென்றால் அடிக்கடி சில காதல் ரஸம் சொட்டும் கடிதங்களும் அடியேனுக்கு வருவதுண்டு!

★ மல்லிகை இதழைக் கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடத்தி வருகின்றீர்களே; இதனால் உங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நட்டத்தை எப்படி ஈடு செய்கின்றீர்கள்?

மானிப்பாய். த. யோகராணி

இப்படியான பொருளாதார நெருக்கடிகளைக் கண்டு நிலை குலைபவன் நானல்ல என்பது என்னை விட அந்தப் பொருளாதார நெருக்கடிக் கே நன்கு தெரியும். அசாத்தியமான தன்னம்பிக்கை கொண்டவன் நான். எதையும் திட்டமிட்டே செயலாற்றுவான். எனவே பொருள் பற்றாக்குறை ஏற்படும் பொழுது பல இலக்கிய நண்பர்கள் எனது உழைப்பின் நேர்மையை உணர்ந்து மிக இரகசியமாக உதவியுள்ளனர். ஒரு நாள் சன்கைத்தைச் சேர்ந்த சகோதரி ஒருவர் ஐம்பது ரூபாவைத் தனது கணவனிடம் கொடுத்து அனுப்பியிருந்தார். இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு அவர் தனக்கென ஒரு சாறி வாங்கிக் கட்டியிருக்க முடியும். குழந்தைகளுக்கு பால் மா வாங்கியிருக்க இயலும். இருந்தும் மல்லிகை மீது பாசம், பற்று உள்ளதால் இந்த உதவியைத் தேடி அனுப்பினார். இப்படி எத்தனையோ..... எத்தனையோ ...

மக்களின் நல்லெண்ணத்தின் மீது விசுவாசம் வைத்து நாம்

உழைக்கப் பழகினால் அதே மக்கள் கடைசிவரையும் நம்மைக் கைவிடவே மாட்டார்கள். மல்லிகையின் பொருளாதார பலத்தின் அத்திவாரமே இதுதான்.

★ கொள்கைக்காகக் கவிதை எழுதுபவர்களுக்கும் புகழுக்காகக் கவிதை எழுதுபவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன? கல்முனை - 4. ருஹ்மது ஹசனி

கொள்கைக்காகக் கவிதை எழுதுவதை விட, அதை விளக்கி ஒரு விரிவான கட்டுரை எழுதி விடலாம். புகழுக்காக எழுதத் தேவையில்லை. கள்ளக் கடத்தலில் இறங்கினால் நல்ல புகழ்கிடைத்துவிடும். கவிதை என்பது சிருஷ்டி. எனவே கவிதை படைக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, எழுதப்படக் கூடாது.

★ நீங்கள் சமீபத்தில் படித்த மனதில் நிறைந்துள்ள நல்ல நாவலென்ன?

உரும்பராய். ஆர், தனலெக்ஷமி

தி. ஜானகிராமன் எழுதி வெளியிட்டுள்ள, முன்னர் கணையாழி இதழில் தொடராக வந்த, மரப் பசு நாவலாகும்.

★ சமீப ஆண்டுகளில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சிறுகதைத் தொகுப்புகளைப் படிக்கும் போது பூரண திருப்தி எனக்கு ஏற்படவில்லையே! நமது நாட்டில் இப்படியான சிறுகதை இலக்கியத் தரம் வீழ்ச்சி அடைவதற்குக் காரணம் என்ன?

ஆனக்கோட்டை: வ.உதயகுமார்

முதிர்ச்சி அடையு முன்னரே, படைப்புகளை அவசர அவசரமாகத் திணித்து, அவற்றை சீரிய முறையில் நகராசுபண்ணாமல், அல்லது தாங்கள் நம்பும் இலக்கிய நண்பர்களிடம் ஆலோசனை பெறாமல் வெளியிட முனைவதே முக்கிய காரணமாகும்.

நதி தன் திசையை மாற்றி ஓடுகின்றது!

வடாமினக் ஜீவா

சென்ற மாதம் ஒரு நாள். இலங்கைப் பல்கலைக் கழக யாழ் வளாகத்தைச் சேர்ந்த சில மாணவ மாணவிகள் என்னைப் பேட்டி காணவென்று நேரம் ஒதுக்கித் தரும்படி கேட்டிருந்தனர்.

வளாக நூலகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிச் செல்வனும் தொலை பேசியில், வரும் மாணவ — மாணவிகளுக்கு உதவி செய்யும்படி முன்னரே கூறியிருந்தார்.

இது எனக்கொரு புதுமையான அநுபவம்!

விரும்பியோ விரும்பாமலோ இந்த நாட்டின் சர்வகலாசாலை களிலிருக்கும் சில சம்பிரதாயங்கள் உடைக்கப்பட்டு உண்மைக் கலைஞர்கள் — மக்கள் எழுத்தாளர்கள் — மதிக்கப்படும் ஒரு நல்ல சூழ்நிலை தோன்றி வருவதை இச் சம்பவம் எனக்குச் சூசகமாக அறிவுறுத்தியது. வரவேற்கத் தகுந்த நல்ல முயற்சியிது.

இம் மாற்றங்கள் ஒன்றும் தற்செயலாக ஏற்பட்டு விடவில்லை. நீண்ட நெடுங் காலமாக முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் நடத்திய இயக்கத்தின் பெறுபேறே இவை என்பதை என்னை இப்பொழுது உணர முடிகின்றது.

‘மனிதப் பண்பியல் பீட’ முதலாண்டுத் தேர்வுக்காகத் தமிழை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மாணவ — மாணவியர் மேற்கொண்ட வெளிக் கண ஆய்வுக்கான தயாரிப்பே இந்தப் பேட்டி காணும் விவகாரமாகும்.

பல்வேறு வகையான ஆய்வு சம்பந்தப்பட்ட நிலையில் இந்த ஆண்டு இப்படியாக எழுத்தாளர்களைப் பேட்டி காணும் சந்தர்ப்பத்தைத் தமது ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தினர் மாணவர். சுழத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதுவேதான் முதல் தடவையாக இருக்கும் என எண்ணுகின்றேன்.

படைப்பாளிகள் என்கின்ற முறையில் நானும் திரு. அ. செ. மு. வும். சங்கிகையாளர் என்ற வேறாதாவில் நானும் சிரித்திரன் ஆசிரியரும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருந்தோம்.

பிற்பகல் இரண்டு மணிக்கு ஆரம்பித்த பேட்டி, மாலை ஆறு மணிக்குத்தான் முடிவடைந்தது.

இன்றைய மாணவருலகத்தைப் பற்றியெல்லாம் — குறிப்பாகச் சர்வகலாசாலை மாணவர்களைப்பற்றி — மிகப் பாரதூரமான வதந்திகள் பரப்பப்பட்டும், பிரசாரம் செய்யப்பட்டும் வருவதை நானும் படித்து வந்திருக்கிறேன். ஆனால் அதே மாணவருலகைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் — பெண்களும், ஆண்களும் — அறிவு வேட்கையால் உந்தப்பட்டு கேட்ட கேள்விகளை நினைத்து எனக்குள் நானே பிரமித்துப் போய்விட்டேன்!

எத்தனை எத்தனை வகையான கேள்விகள்.....!

அவர்கள் ஓர் எழுத்தாளனை மாத்திரம் பேட்டி காண விரும்பவில்லை. என் மூலமாக ஒரு சகாப்தத்தின் ஆத்மக் குரலையே உயிர்த்துடிப்புடன் கேட்க விரும்பினர்.

நான் ஆரம்பத்தில் எழுத்துலகில் முகம் கொடுக்க வேண்டிய பிரச்சினைகளில் இருந்து இன்று சஞ்சிகை ஆசிரியன் என்ற நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கலான பொருளாதார நெருக்கடிவரைக்கும் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டனர், 'ஒரு படைப்பாளியாக உள்ள எழுத்தாளன் அரசியலில் தலைமை தாங்கி நடத்திச் செல்ல முடியுமா?' என்றதிலிருந்து, இவ்வளவு நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் சஞ்சிகையை உற்சாகமாக மாதா மாதம் வெளிக் கொணர உங்களால் எப்படி முடிகின்றது?' வரைக்கும் என்னைக் கேள்விக் கணைகளால் துளைத்து எடுத்தனர்.

மாணவ உலகம் இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகளைப் பற்றி என்ன கருத்துக் கொண்டுள்ளது என்பதை அவர்களுடன் நான் மனந்திறந்து சம்பாஷித்ததின் மூலம் புரிந்து கொண்டேன்.

இருபாலையைச் சேர்ந்த பல்கலைக் கழக மாணவி ஒருத்திக்கு எனது சிறுகதைத் தொகுதியான 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' தேவைப்பட்டது. அதற்காக அப் பெண்மணியின் தகப்பனார் யாழ்ப்பாணக் கடையெல்லாம் தேடி அலுத்துவிட்ட பின்னர், யாரோ என்னிடம் போனால் கிடைக்கலாம் என அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து என்னிடம் வந்தார்.

என்னிடமும் புத்தகம் இல்லை.

'தேர்வுக்குப் படிக்க வேண்டும். எப்படியாவது அந்தப் புத்தகத்தை எனக்குக் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்' என் ஒரு வாரமாக என்னிடம் அலைந்தார். கடைசியில் என கைப்பிரதியை—பல எழுத்தாளர்களின் கையெழுத்தைப் பெற்றுள்ள என்னுடைய ஒரேயொரு பிரதியை— அவருக்கு ஒருவார அவகாசத்தில் இரவல் கொடுத்திருந்தேன்.

அரசியலில் கருத்தால் மாறுபட்ட ஒரு சர்வகலாசாலை மாணவன் ஒருநாள் காரியாலயத்திற்கு வந்தான். எனக்கு ஆச்சரியம். வரவேற்றேன். பழைய மல்னிகைப் பிரதிகள் தேவையெனவும், ஆராய்ச்சித் தேர்வுக்கு அதில் சில தகவல்களைக் குறிப்பெடுக்க வேண்டுமெனவும் கேட்டுக் கொண்டான்.

நான் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னேன்: 'நாங்கள் தமிழ்த் துரோகிகளெல்லோ, உங்களது கருத்துப்படி!... நாங்கள் ஐஞ்சாம் படைகள். தமிழை விற்று வயிறு வளர்ப்பவர்கள்... எப்படி நம் மிடம் ஆராய்ச்சிக்குகந்த தமிழ் இருக்கும்.....?'

என்னைக் கூர்ந்து பார்க்காமல் அவன் சொன்னான்: 'இதெல்லாம் மேடையிலே பாருங்கோ, எலக்ஸன் காலத்துக்கு... என்னைப் பொறுத்தவரை உங்களது அணியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் உண்மையாகத் தமிழை வளர்க்கிறார்கள்... என்னைப் போன்றவர்கள் உங்களைப் போன்றவர்களைத் தேடி வருவதிலிருந்தே இதை நீங்கள் உணரலாமே...'

இந்தச் சம்பவத் தொகுப்புக்களிலிருந்து நான் ஒன்றைப் புரிந்து கொண்டேன். பல்கலைக் கழகங்கள் அறிவைத் தேடி வெவியே காலடி எடுத்து வைக்க ஆரம்பித்து விட்டன! ★

அன்பளிப்பு

விஜயா ரேடர்ஸ்

84, பழைய சோனகத் தெரு,
கொழும்பு - 12.

தொலைபேசி: 36119

89

Mallikai

SEPTEMBER: 1975

Registered as a Newspaper in Sri Lanka.

E. SITTAMPALAM

General Merchant Commission Agent

&

Importers Estate Supplier

&

Transport Agents

223, Fifth Cross Street. COLOMBO-11

Telegram: MATHULAI

Telephone: 26587

Branches:-

MAHALETCHUMY STORES

2, Kachcheri Road,

COLOMBO-11

MAHALETCHUMY MILLS

123, Ingram Road,

Maligawatte

COLOMBO-10

E. SITTAMPALAM

25, Old Moor Street,

COLOMBO-12

மலிகை மலிகை அச்சுத்தி அச்சுப்பதி.